

„Czas” wychodzi codziennie wieczór, wyjąwszy niedziele i dni świąteczne.
Oddzielne N^{ra} Czasu, o ile zapas starczy, w Krakowie po 10 c., w Lwowie lub z przesyłką pocztową 12 c.
We Lwowie po 10 c. do nabycia w Biurze dzienników, ul. Karola Ludwika 1. 9.

Prenumerata wynosi:

	na cały rok	na kwartał	na 1 miesiąc
Pocztą w państwie austriackim	24 zlr.	6 zlr.	2 zlr. 50 ct.
„ do Włoch, Francji, Anglii, Belgii, Szwajcarii, Turcji i innych państw, należących do związku pocztowego	28 zlr.	7 zlr.	3 zlr.
Pocztą w państwie austriackim	32 zlr.	8 zlr.	3 zlr.

Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1-go do ostatniego dnia w miesiącu.
Listy z pieniędzmi i przekazy pieniężne na prenumeratę i ogłoszenia uprasza się nadsyłać franco do Administracji Czasu w Krakowie. — Listy reklamacyjne nieopieczętowane nie podlegają opłacie pocztowej. Listów niefrankowanych nie przyjmuje się. Kłopotów nadsyłanych nie zwraca się.

Kraków 9 maja.

Przedwczesne byłoby dzisiaj zastanawianie się, choćby najogólniejsze, nad ekonomicznym dla nas znaczeniem zawartego już traktatu handlowego między Austro-Węgierską monarchią a Niemcami. Wpływ tego traktatu na dalszy gospodarczy rozwój państw traktatowych, doniosłość jego dla Austrii, a w szczególności skutki, jakie pociągnie za sobą dla naszego, krajowego zbytu zboża i drzewa — wszystko to są pytania niezmiernie doniosłe i zasadnicze, ale odpowiedź na nie wszystkie zdoła dopiero dać autentyczny i zupełny tekst traktatu. Niemniej jednak dzisiaj już możemy i powinniśmy zaznaczyć, że sama okoliczność zawarcia traktatu, nawet bez względu na szczegółowe jego postanowienia, jest faktem pierwszorzędnej wagi zarówno ekonomicznej, w gospodarczym rozwoju Europy środkowej, jak i politycznej w odniesieniu do przymierza z Niemcami. Dziś już bowiem pewnym jest, że traktat ten, choć ze wszystkich najważniejszy, jest jednak przedewszystkiem punktem wyjścia i podstawą do dalszych, wspólnych już układów z innymi państwami europejskimi. Świeżo dała temu wyraz mowa tronowa austriacka — bardzo wyraźnie podniósł to minister Bacquehem w dyskusji nad przedłożeniem traktatu z Włochami. Koalicja ekonomiczna państw środkowej Europy: Austrii, Niemiec, Szwajcarii — a dalej Włoch, Belgii, państw bałkańskich — oto cel, a na drodze do tego celu jest traktat z Niemcami pierwszym i najważniejszym krokiem.

Politycznie zaś jest traktat ten naturalnym, koniecznym uzupełnieniem stosunku dyplomatycznego Niemiec do monarchii habsburskiej. Nie ulega wątpliwości, że stosunek ten, tak jak dotąd istniał, był nienaturalnym i sztucznym. Sprzymierzone ze sobą politycznie mocarstwa znajdowały się we wzajemnie fałszywym do siebie położeniu pod względem ekonomicznym. Przyjaźń polityczna z napięciem ekonomicznym stosunków, to ostatecznie sytuacja dwuznaczna, zwłaszcza w epokach jakichś gospodarczych przejść i katastrof, których nigdy wykluczyć nie można. Wysokie cła na zboże austriackie, utrudnienie wstępu do Austrii produktom przemysłowym niemieckim, to zjawiska równające się ekonomicznej wojnie między politycznymi sprzymierzeńcami.

A przeto nie zapominajmy o jednej, bardzo ważnej okoliczności: przymierze polityczno-wojskowe między państwami, których interes ekonomiczny krzyżują się nieustannie i ścierają pomiędzy sobą, nosi na sobie, przy całej lojalności i dobrej woli sprzymierzonych, zawsze pewien charakter zaczepny. Teraz, kiedy państwa te łączą się ze sobą i pod względem ekonomicznym, charakter ten znika do reszty, a czysto obronna cecha tego przymierza występuje w całej pełni. Występuje ona na jaw tem bardziej w chwili obecnej, kiedy kraj, skąd zawsze podnosiły się głosy o agresywnej naturze przymierza austriacko-niemieckiego, kiedy Francja, w kierunku ekonomicznym całkiem otwarcie przechodzi do zaczepki przeciw reszcie Europy. Z jednej strony minimalno-maksymalna autonomia taryfa francuska, z drugiej traktat handlowy austriacko-niemiecki, to są dwa fakty, które bardzo jasno i bardzo niedwuznacznie wskazują, kto zaczyna, a kto się tylko broni.

Bez adresu.

Wielka niespodzianka zaszła wczoraj w Izbie poselskiej. Stronnictwa gotowały się do zaciętej dyskusji adresowej, wyznaczono już mówców, omawiano szanse adresu, obliczano prawdopodobny stosunek głosów, gdy wtem nagle zmieniła się sytuacja. Prezydent Izby J. E. Dr. Smolka, jako najstarszy wiekiem poseł, uczynił bowiem nagły wniosek, aby na mowę tronową nie odpowiadał adresem, ale aby upoważniono prezydium do złożenia u stóp tronu najgłębszego podziękowania za podniesienie wyrazu mowy tronowej, oraz do wyrażenia niezmiennego wierności i najgłębszej czci dla Najj. Pana. Wniosek ten przyjęło jednomyślnie, skoro przywódcy wszystkich stronnictw poparli go do końca.

Wiedeń 8 maja.

(H) Niezwykle i niespodziewane zdarzenie zaszło dzisiaj w Izbie poselskiej. Na wniosek prezydenta p. Smolki, Izba uchwaliła odstąpić od zamiaru przedstawienia Najj. Panu adresu, a po prostu tylko na wynurzeniu Mu podziękowania za słowa powitalne, tudzież zapewnienia Go o czci i wierności.

Ażby to zdarzenie zrozumieć, trzeba uprzy-

nić sobie cały przebieg komisyjnych rozpraw nad projektem do adresu. Mowa tronowa wywodzi wszystkie stronnictwa parlamentu do zawieszenia broni na lat 6 w tym celu, aby Izba poselska mogła oddać się spokojnej pracy na polu ekonomicznym, społecznym i finansowym. Chodziło o to, aby stronnictwa, które dotąd walczyły ze sobą o zasady prawno-polityczne, narodowe i konfesyjne, przerwały te spory na lat 6, nie zrzekając się bynajmniej swoich zasad, ale odracząc walki o nie do czasu, gdy naglące zadania chwili będą spełnione.

Gdy komisja izbowa, wybrana w celu przygotowania adresu, zeszła się po raz pierwszy, reprezentanci wszystkich stronnictw Izby oświadczyli gotowość wzięcia się do tej pożytecznej pracy, jaką mowa tronowa programowo naznaczała. Wnet jednak odbyły się dotychczasowe spory z zasadnicze między lewicą a dawną prawicą. Polacy tylko stanęli odrazu na mowie tronowej bez wahania. Okoliczność ta wskazywała sama z siebie Polakom rolę pośrednika pomiędzy dwoma zapaśnikami. To też komisja wybrała referentem swoim polskiego posła Bilińskiego. Ten wypracował projekt adresu i przedstawił go najprzód Kołu polskiemu. Koło zrozumiało odrazu swoje powołanie i stanowisko, i dało aprobatę projektowi. Projekt p. Bilińskiego — to nie był adres samego tylko Koła polskiego, któryby wyrażał jedynie zasady ściśle polskiej polityki w Austrii, bo jego przeznaczeniem nie było to, aby go uchwałał Sejm krajowy, ale miała go uchwałać Izba poselska wiedeńska. Pomimo to adres p. Bilińskiego nie uchwalał w najmniejszej rzeczy polskiemu stanowisku politycznemu w Austrii. Oprócz tego zaś adres ten odpowiadał w zupełności stanowisku lojalnej odpowiedzi na mowę tronową. Oświadczał on gotowość do zawieszenia broni, i gotowość do odrazu czynem stwierdzać, gdyż dając przyrzeczenie zaprzestania sporów politycznych na czas okresu rozpoczynającej się sesji, nie wspominał ani o jednej z tych wielkich kwestji politycznych, o które dotąd stronnictwa staczały walkę — a więc autonomizmy, narodowych i konfesyjnych.

Adres ten ogół polityków uznał jako znakomity akt polityczny, jako wierne odbicie sytuacji i lojalną odpowiedź na mowę tronową. Tak też oceniał ten adres każdy poseł z osobna, lecz, gdy się poschodzili kluby, wnet inne względy polityczne przeważały nad zdrowym rozumem stanu. Nie mieli odwagi stanąć na tym gruncie ani klub zjednoczonej lewicy, ani grupy hr. Hohenwart, ani też najmniej Młodocześni. Sam tylko klub hr. Coroniniego przyłączył się do Polaków bez zastrzeżeń. Młodocześni, wszedłszy do Izby po trupach Starochołów, nie mogli okazać tyle rozróżnienia, ile mieli dawniej ci, których dla siebie usunęli, bo i jakże wythomaczyliby wyborem powód bratobójczej walki wyborczej. Wice wnieśli osobny adres, domagający się zmiany konstytucji w celu rozszerzenia autonomii krajów, tudzież przeprowadzenia zupełnej równości narodowej.

Lewica przedstawiła trzy poprawki do adresu i oświadczyła, że jeżeliby którejś z nich nie przyjęto, ona nie będzie mogła głosować za adresem p. Bilińskiego, lecz wnieśli osobny adres. Prawica zaś, to jest grupa hr. Hohenwart, wniosła dwie poprawki i wprawdzie w komisji głosowały za adresem p. Bilińskiego, chociaż ich poprawki upadły, lecz potem w klubie uchwaliły, że gdyby te poprawki upadły w Izbie, będą głosować przeciwko adresowi w trzecim czytaniu. A poprawki te nie były czem innym, jak tylko wprowadzeniem do adresu tych właśnie politycznych sporów zasadniczych, o których adres, odpowiadając na wezwanie cesarskie, w mowie tronowej zawarł, sam przyrzeka, że ich na razie przez lat 6 prowadzić nie chce. I tak lewica za dała przewagi niemieckiej w administracji szkoły bezkonfesyjnej i centralistycznej, zaś grupy prawicy domagały się narodowego równouprawnienia i religijnego wychowania w szkołach.

Rzecz oczywista, że Polacy odrzucili poprawki z obydwóch stron stawiane, zachowując konsekwentnie i lojalnie stanowisko pomiędzy zapaśnikami pośredniczącymi, a w danej chwili jedynie politycznie rozumne.

Wskutek tego adres p. Bilińskiego przeszedł wprawdzie przez komisję, lecz nie miał szansy przejścia w Izbie, albowiem za nim byłoby głosowało tylko Polacy i klub hr. Coroniniego na pewno, może prócz tego garstka posłów dżików. Skoro tedy było rzeczą pewną, że lojalna odpowiedź na mowę cesarską nie jest możliwa, zachodziło pytanie: co jest rzeczą lepszą, czy brak adresu bez dyskusji, czy też taki sam rezultat ujemny po przeprowadzonej namietanej, drażniącej a bezpłodnej dyskusji w Izbie? Rzecz oczywista, że pierwsza ewentualność była korzystniejsza. Dlatego uproszony w tym celu prezydent Izby, jako najpoważniejszy i powszechnego szacunku w Izbie używający, a przeto i najstarszy wiekiem poseł, podjął się zaprojektowania Izbie, aby porzuciła rozprawy adresowe, a ograniczyła się na złożeniu Najj. Panu czci homagialnej.

Myśl tę przyjęło obydwie kluby, w pierwszym rzędzie interesowane, bo wprost na przeciwko siebie do walki uzbrojone, t. j. klub lewicy i grupy hr. Hohenwart. To też i Polacy w swojej roli pośredniczącej nie mieli przyczyny temu sposobowi wyjścia się sprzeżać.

Ze takie załatwienie sprawy adresowej jest zdarzeniem bardzo przykrem, temu nikt nie zaprzeczy. Jest to klęska dla rządu, który nie zdołał w Izbie poselskiej złożyć większości dla urzędywistnienia programu, który sam naprzód niożył i ogłosił. Jest to dalej wyraz niemości Izby poselskiej, która nie mogła wydać ze siebie odrazu większości, rozumiejącej sytuację i zdolnej zastosować się do niej politycznie. Jest to nakoniec klęska tak dla lewicy, jak i dla grup hr. Hohenwart — o Młodocześniach już nie mówię — bo te właśnie stronnictwa wskutek politycznej zaciętości swojej udaremniły dojdzie do skutku lojalnego adresu.

Tylko jedni Polacy wyszli z tej afery bez skazy — owszem wobec błędów popełnionych na wszystkie strony, rozum stanu Koła polskiego odbija tem wyraźniej, wskutek czego ogólne stanowisko polityki polskiej w Austrii, dotąd już nie przez Koło polskie ustawione, nabrało jeszcze więcej mocy. Albowiem Polacy i przy tej sposobności dowiedli na nowo wobec rządu, Korony, parlamentu i historii, że na ich politykę nawet w chwilach najbardziej trudnych można śmiało liczyć.

Jakie będą konsekwencje z tego bądź co bądź ważnego zdarzenia, któż zdoła przewidzieć?

Teoria konstytucyjna kazałaby albo rozwiązać Izbę poselską, albo zmienić gabinet. Rozwiązanie Izby nie polepszyłoby sytuacji, bo z nowych wyborów nie można się spodziewać innego zasadniczego ugrupowania stronnictw w Izbie. Rekonstrukcja gabinetu mogłaby być następstwem wytworzenia większości. Tu jednak zachodzi pytanie, czy właśnie obecna chwila jest do tego sposobna? Najwięcej prawdopodobieństwa przemawia za tem, że w tej chwili zdarzenie to przemieni bezwzględny następstw. Izba załatwi zapewne budżet i odrzuci go do jesieni. Że jednak w jesieni musi się wyjaśnić sytuacja i jakaś większość parlamentarna, połączona z rekonstrukcją gabinetu, stanowczo ułożyć, tego wymaga dobro ogólne i to ze względu tak na pracę i powagę parlamentu, jak i na powagę rządu i interes państwa.

Przegląd polityczny.

Komisja budżetowa parlamentu niemieckiego przyjęła 15 głosami przeciw 7 kredyt dodatkowy w kwocie 1,425.000 marek w celu podniesienia kultury i handlu w Kamerunie.

W Izbie włoskiej we wtorek i we środę toczyła się w dalszym ciągu dyskusja nad sprawami afrykańskimi. W ostatnim dniu Bovio zaprojektował porządek dzienny, wywołując rząd do wycofania wojsk i usunięcia urzędników włoskich z erytrejskiej kolonii. Deputowany Pais, jakkolwiek tak samo jak i Bovio ze skrajnej lewicy, zwalczał wniosek Bovia, nazywając go wypływem małego doświadczenia i namiętnego zalepiania stronnictwo. Jeżeliby się Włosi usunęli z Massawy, cała Europa przyjęłaby to śmiechem. Daniela i hr. Antonelli przedłożyli porządek dzienny, przyjmujący oświadczenia rządu do wiadomości i przechodzący do obrad nad projektami kredytów na kolonie. Jeszcze raz zabrał głos sam Rudini i tłumaczył, że Bovio bardzo źle zrozumiał poprzednie jego wywody, kiedy dopatrzył się w nich gotowości do ewakuacji kolonii; Rudini mógł mieć na myśli tylko oszczędność i wyrzucenie się projektów rozszerzenia terytoriów. Po przemówieniu Rudiniego przystąpiono do głosowania, w którym wniosek Bovia upadł; przyjęto zaś 196 głosami przeciwko 38 porządek dzienny, zaprojektowany przez Danielego.

Capitan Fracassa otrzymał wiadomość o wkrótce nastąpić mającym odwołaniu dotychczasowego francuskiego posła w Rzymie, p. Billot; powodem odwołania ma być fakt, że markiz Rudini oświadczył, iż uważa pewien postulat posła za zbyt wygórowany. Następcą p. Billot ma być p. Cambon, dawny rezydent w Tunisie.

Ten sam dziennik zapewnia, że ze strony francuskiej wyrażono w Watykanie żądanie, żeby przyjął za zasadę, iż kolegium kardynałów ma się składać w dwóch trzecich z cudzoziemców, a w jednej trzeciej tylko z Włochów. Papież podobno przekazał zbadanie tego projektu specjalnej komisji. Wiadomość ta potrzebuje konieczności potwierdzenia.

Daily Telegraph dowiaduje się, że markiz Rudini w interesie Włoch i europejskiego pokoju postanowił przedłożyć Izbie Włoch w potrojmym przymierzu na dalsze pięć lat po upływie obecnego traktatu w r. 1892. Nowy traktat, nierozłączący się od dzisiejszego, został właśnie podpisany przez trzy mocarstwa.

Turecy znowu ustąpili w ostatnim konflikcie dyplomatycznym z Rosją, wywołanym przez zatrzymanie statku „Kostroma”. Sprawa jest już obecnie uregulowana o tyle, że Porta i rząd rosyjski dokonali wymiany not, normujących na przyszłość przejazd rosyjskich krążowników przez morskie cieśniny pod flagą handlową. Jeżeli statki te mają na pokładzie wojsko albo materiał wojenny, muszą z góry donieść o tem władzy i wolny przejazd mógłby być dozwolony tylko za specjalnym sułtańskim irade. Rosya cofnęła w zamian za to ustępstwo żądanie swoje, odnoszące się do dymisji komendanta Kavaku; co do odszkodowania, jakie Turecy ma wypłacić, zamiast dawniej wymaganej sumy tysiąca tureckich funtów, zgodzono się na znacznie mniejszą kwotę dwustu funtów.

Wielka Jury stanu Luizjany wypowiedziała swoje zdanie w znanej nowo-orleańskiej sprawie, która jest do dzisiaj przedmiotem dyplomatycznego sporu między rządem włoskim a Stanami Zjednoczonymi. Wyrok Jury nie przyczyni się jednak wcale do pokojowego załatwienia istniejących trudności dyplomatycznych; owszem według wszelkiego prawdopodobieństwa, wprost przeciwny wyrzuci skutek. Jak wiadomo, reprezentant Włoch żądał był w swoim czasie, żeby wyznaczono proces inicjatorom ruchu, którego ofiarą padli włoscy poddani, oraz żeby wypłacono odpowiednie odszkodowanie rodzinom zamordowanych. Co się tyczy pierwszego z tych dwóch żądań, Wielka Jury odrzuca je, oświadczaając, że nie może obwinionych postawić w stan oskarżenia za postępki, z którym solidaryzuje się całe miasto. Rządowi Unii, któremu według przepisów konstytucji nie wolno się mieszać do jurysdykcji poszczególnych Stanów, decyzyja Jury przyczyni zapewne nie mało kłopotów, w Rzymie zaś rozgorzeczy do reszty nawet umiarkowane żywioły. Ame-

rykański poseł w Rzymie, p. Porter, podał się natychmiast o urlop i opuścił bezzwłocznie stolicę Włoch.

Rada państwa.

Wiedeń 6 maja.

(R.) Na dzisiejszym posiedzeniu przyswoiła Izba 131 przeciw 22 głosom na sądowe ściganie dep. Schneidera.

W dalszym ciągu dyskusji nad zaprowadzeniem bezpośrednich wyborów do Rady państwa z gmin wiejskich, przemawiał dep. Ebenhoch za tem, aby każda polityczna gmina, licząca nawet mniej niż 1000 mieszkańców, była miejscem wyboru. Mowa przemawiała nadto za pomnożeniem posłów z gmin wiejskich i wnosi ustanowienie z 36 członków składającą się mającej komisji dla reformy wyborczej. Dep. Kaiser oświadcza się zasadniczo za bezpośrednim prawem wyborczym. Przyznania prawa wyborczego kobietom sprzeciwia się, gdyż w ten sposób byłoby kobiet od ciągane od naturalnego ich zakresu działania. Dep. Fanderlich uważa obecną ordynację wyborczą za zwycięstwo partji liberalnej nad uprawnieniami żądaniemi ludu i nad naturalną dążnością federalistyczną.

W głosowaniu uchwalono wszystkie wnioski odnoszące się do reformy ordynacji wyborczej przekazać komisji z 24 członków wybrać się mającej.

Dep. Kathrein uzasadniał w pierwszym czytaniu wniosek względem zmiany regulaminu izbowego i wniosk odesłanie tej sprawy do osobnej komisji z 24 członków. Deput. Lienbacher szczegółowo wskazywał na braki w obecnym regulaminie, tak n. p. deputowany, nienależący do żadnego klubu, nie może być wybranym do komisji. Często się zdarza, iż zapisani mówcy nie otrzymują głosu z powodu nagłego zamknięcia dyskusji. Mowa zaleca ustanowienie pewnego terminu dla mów, oraz większe uwzględnienie petycji. Dep. Hoffmann żąda rozszerzenia prawa interpelacji, oraz wyszukania sposobu, aby interpelacyom zapewnić odpowiedź. Dep. Perner sterfor proponuje reformy względem traktowania petycji, ustanowienia listy mówców, protestuje zaś przeciw temu, aby nie użyto reformy do ograniczenia swobody głosu w Izbie. Dep. Lueger mniema, iż na zmianę regulaminu opozycja źle wyjdzie. Mowa obawia się, iż istnieje zamiar zastosowania w Izbie francuskiego systemu względem wykluczania członków na pewien czas z Izby. Dep. Kaiser narzeka na często słabą frekwencję w Izbie, oraz na brak kompletu w komisjach.

Izba uchwaliła sprawę rewizji regulaminu przekazać komisji z 24 członków złożonej.

Wniosek dep. Kaftana względem opracowania zupełnego projektu i kosztorysu na budowę kanału Dunaj-Moldawa Łaba, odesłano do komisji budżetowej, a komisji podatkowej przekazano wniosek dep. Burgstallera względem zmiany ustawy o podatku budowlanym z dnia 9 lutego 1882 r. ze względu na Tryest.

Dep. Masaryk i towarzysze interpelują prezesa gabinetu, czy posiada on wiadomość o niewolniczym traktowaniu austriackich poddanych narodowości słowiańskiej w Virginii (Ameryce północnej) i czy zamierza poczynić kroki, aby tych poddanych z ich przykrego położenia wyzwolił. Dep. Gessmann i tow. interpelują prezesa ministrów, czy prawdą jest, że urzędnikom państwowym zabroniono wziąć udział w zamierzonym na dzień 7 b. m. wiecu urzędników.

Następne posiedzenie w piątek. Na porządku dziennym: dyskusja adresowa.

Wiedeń 8 maja.

Wniosek Smolki.

(R) Wiceprezydent Izby bar. Chlumecky obejmując przewodnictwo, oświadczył, iż od JE. Dra Smolki otrzymał wniosek nagły, który brzmi:

„Upoważnia się Prezydium Izby deputowanych, aby złożyło u stóp Tronu najgłębsze i najszerzej się podziękowanie za podniesienie wyrazu, którym Najjaśniejszy Pan raczył nową Radę państwa w dniu 11 kwietnia powitać, jak również za ponownie stwierdzonej wspaniałomyślną troskliwość o dobro Jego ludu, i aby dołączyło zarazem gorące wyrazy niezmiennego wierności i najgłębszej czci dla Najj. Pana.

„Skutkiem przyjęcia tego wniosku należy uważać za załatwioną uchwałę, powziętą na posiedzeniu Izby dep. z dnia 16 kwietnia, aby odpowiedzieć na Najwyższą Mowę Tronową adresem; za załatwienie należy tem samem uważać także sprawozdanie komisji adresowej.”

Wniosek ten poparła cała Izba, poczem zabrał głos JE. Dr. Smolka i przemówił w te słowa:

Wobec sytuacji, wytworzonej podczas obrad nad projektem adresu, uważałem za mój obowiązek proponować wys. Izbie drogę, na której z uchyleniem istniejącej różnicy zapatrywań, uczynimy wyrażenia wspólne najgłębszej wdzięczności za podniesienie zamiaru Najj. Pana wypowiedziane w mowie tronowej. Jeżeli mimo osobistej skromności uważam się za powołanego wystąpić z podobnym wnioskiem, staje się to wskutek mojego przeszło 4-dziesiątlatki lat obejmującego doświadczenia parlamentarnego; staje się mocą faktu, iż ja co do lat najstarszy członek reprezentacji kilkakrotnie, a także i świeżo wskutek zaszczytnego dowodu zaufania i sympatii powołany zostałem na godność prezydenta Izby, a wreszcie mocą tego, iż co do mojego politycznego przekonania mam zaszczyt należeć do tego stronnictwa w Izbie, które właśnie w ostatnim czasie w dobrze zrozumianym zamiarze i w interesie całości państwa starało się pośrednicząco działać między innymi

stronnictwami Izby. Przedstawiając to dla usprawiedliwienia podjętego przeze mnie kroku, mniemam, iż nie doznam zaprzeczenia, jeśli stwierdzę, iż z pewnością niema nikogo w tej wysokiej Izbie, który z radością i czcią nie był wysłuchał mowy tronowej i stwierdzonej w niej ponownie wspaniałomyślnej troskliwości Najj. Pana o dobro jego ludu (oklaski); niema nikogo, który równem szczerem życzeniem nie był ożywiony, aby obecna sesja stała się peryodem płodnej w owoce i zbawiennej pracy (oklaski); niema nikogo, który z patryotyczną gotowością i pełnem poświęceniem zaufaniem w szlachetne intencje Najj. Pana nie chciałby przystąpić do rozwiązywania tych wszystkich zadań, jakie troska o całość państwa na nas nakłada. (Żywe oklaski).

To są uczucia, które nas wszystkich w równy sposób ożywają, równie jak ogólnie odczuć życzeniem serca jest, aby przy tej, jak przy każdej sposobności zapewnić Najj. Pana o niewzruszonej wierności i głębokiej czci. (Oklaski).

Te zapatrywania i uczucia znajdują także jednomyślny wyraz w przedłożonych wys. Izbie do obrad i uchwały projektach adresu, z drugiej jednak strony ze względu na fakt, iż wniesione zostały rozmaite projekta i poprawki, w których zapatrywania w wielu ważnych i zasadniczych punktach nie są ze sobą zgodne, nie mogę ukryć obawy, iż powziętą się mającą uchwałę nie zdołaby dać rzetelnego i pożądanego wyrazu rzeczywistym zapatrywaniom przeważającej większości tej wysokiej Izby. Uważam przeto za rzecz właściwszą, aby te uczucia i zapatrywania, które rozmaitym stronom wys. Izby są wspólne, podane zostały do najwyższej wiadomości nie drogą adresu, proponowanego przez większość i mniejszość komisji, ale w inny, lecz nie mniej skuteczny i uroczysty sposób. To są myśli, które mną kierowały, gdy postawiłem wniosek, o którego nagłe traktowanie upraszam.

Po otwarciu dyskusji zabrał głos dep. Plener i oświadczył: Wobec uzasadnienia, w którym J. E. Dr. Smolka, nasz czcigodny prezydent, należycie określił obecną sytuację Izby i ewentualne znaczenie głosowania nad projektem adresu, oświadczamy, iż wyrażamy nasze stanowisko w samodzielnym projekcie adresu, zgadzamy się na wniosek, który całą Izbę wywodzi do manifestacji lojalnej czci dla osoby Najj. Pana. Uczucia tam wyrażone są nam wszystkim wspólne, a każdy z nas, jak niemniej cała nasza partja zawsze jest gotowa do dania tym uczuciom najgorętszego i najwyższego wyrazu. Głosować będziemy za wnioskiem Smolki. (Żywe oklaski).

Dep. hr. Hohenwart: Także i partja konserwatywna zaczęła dostatecznie i jasno swoje stanowisko wobec adresu przez dwie wniesione do niego poprawki. Nie zapominajmy ważności motywów, przytoczonych przez czcigodnego naszego seniora Dra Smolkę i dlatego upoważniony jestem przez swoich przyjaciół politycznych do oświadczenia, iż głosować będziemy za wnioskiem Smolki. (Żywe oklaski).

Prezes Koła polskiego dep. Jaworski: W imieniu moich przyjaciół politycznych mam zaszczyt oświadczyć, iż gładzamy się na postawić wywniosek. Przejęci uczuciami niewzruszonej wierności i głęboko odczuwanej wdzięczności dla naszego dostojnego Monarchy, zgadzamy się z postawionym wnioskiem, gdyż zamierza on tym uczuciom dać wyraz u stóp Najw. tronu. (Oklaski). Zgadzamy się z wnioskiem, gdyż łączymy się z motywami wnioskodawcy i ponieważ nadarzy nam się w najbliższym czasie sposobność do dania wyrazu naszym zasadniczym zapatrywaniom, którym zawsze holdujemy, życzeniem i potrzebom naszego kraju, które zawsze popieraliśmy. (Żywe oklaski z prawicy).

Z kolei w imieniu swoich przyjaciół politycznych złożyli krótkie oświadczenie deputowani: Romaszuk, Bareuther, hr. Coronini, Lueger, Trojan i Meznik, wszyscy w tym duchu, iż głosować będą za wnioskiem Smolki. Trojan zaznaczył, iż przyjmując ten wniosek, stronnictwo jego pozostaje na zajętem przez siebie stanowisku w projekcie adresu i zastrzega sobie przedstawić przy innej sposobności swoje zażalenia, pretensje i potrzeby.

Po tych oświadczeniach uchwalila Izba jednomyślnie nagłość wniosku Smolki, a następnie wniosek ten jednomyślnie przyjęła, poczem zabrał głos wiceprezydent Chlumecky: W imieniu prezydium pozwalam sobie oświadczyć, iż z prawdziwym zadowoleniem spełni ono zaszczytne polecenie wys. Izby. Jednomyślności, z jaką uchwalono ten wniosek, jest nowym dowodem, jak silnym, jest węzeł niewygasyłej wdzięczności i miłości do osoby Cesarza i że przed tem uczuciem ustępują wszelkie różnice zapatrywań. Sądź też, że odpowiedź uczuciu, jakie w tej uroczystej i poważnej chwili żywi każdy z nas, jeśli wezwę panów do okrzyku: Najj. Pan niech żyje. (Zgromadzenie wznosi trzaskający entuzjastyczny okrzyk).

Na tem zamknięto posiedzenie o godz. 11 m. 45.

Komisja kraj. dla spraw przemysłowych.

Lwów 7 maja.

(X) Dnia 4 b. m. odbyło się o godz. 5 po południu w sali radnej Wydziału krajowego, posiedzenie kraj. komisji dla spraw przemysłowych. Przewodniczył Marszałek krajowy ks. Eustachy Sangusko, a w części JE. hr. Włodzimierz Dzieduszycki.

Obecni byli członkowie komisji pp. Franke, Laskowski, Michalski, Mochnacki, Nawratil, Romanowicz, Rotter, Szczepanowski, Dr. Weigel, Dr. Wereszyński, Wierzbicki, Zacharjewicz, Dr. Zgórski, Zieleniewski i Zima.

Na wstępie zabrał głos p. Franke, stawiając w imieniu sekcji administracyjnej wniosek, aby kraj. komisja dla spraw przemysłowych korzysta-

jęc z podniosłego nastroju umysłów, wywołanego obchodem 100 letniej rocznicy uchwalenia konstytucji trzeciego maja, dała inicjatywę do utworzenia w kraju naszym takiego patriotycznego Towarzystwa dla zachęty przemysłu, jakie w innych krajach, które nas wyprzedziły w rozwoju cywilizacyjnym, już oddawna istnieją i nieocenione oddały przysługi sprawie podźwignięcia przemysłu narodowego. Wnioskodawca zażądał wybrania specjalnej komisji i programu działalności projektowanego stowarzyszenia i wyraził życzenie, aby przewodnictwem w tych pracach przygotowywanych przyjął Marszałek krajowy.

Komisja jednomyślnie uznała za nagły wniosek p. Frankiego i natychmiast go uchwaliła, a książkę Marszałek oświadczył, iż chętnie przewodniczyć w tej sprawie przyjmie, poczem dokonano wyboru komisji, która zająć się ma wprowadzeniem w życie stowarzyszenia.

W skład tej komisji wybrani zostali pp. Franko, hr. Dzieduszycki, Michalski, Mochnacki, Romanowicz, Wierzbicki, Zacharjewicz i Zima.

Następnie przeszła komisja do porządku dziennego.

Przyjęto do wiadomości sprawozdanie z czynności sekcji administracyjnej i biura w trzy miesięcznym okresie, który upłynął od ostatniego posiedzenia plenarnego komisji.

Na podstawie referatów, opracowanych przez pp. Frankiego, Wierzbickiego, Zacharjewicza, Nawratila i Romanowicza, przedyskutowanych w sekcji administracyjnej, uchwalono preliminarz wydatków ze skarbku krajowego na cele popierania rozwoju przemysłu w kraju na 1892 rok.

Preliminarz ten obejmuje następujące główne sumy:

1) Zasiłki dla 22 szkół przemysłowych uzupełniających, czyli szkół wieczornych dla terminatorów i na zakładanie nowych szkół tego rodzaju 12.192 złr.; 2) Zasiłki dla rekrutacyjnych szkół fachowych i warsztatów wzorowych: a) dla wyrobów z drzewa i łożyn 12.501 złr., b) dla wyrobów garncarskich 6.800 złr., c) dla wyrobów ze skóry 800 złr., d) dla wyrobów tkackich 13.732 złr., e) dla wyrobów koronkarskich 5.014 złr., f) dla zakładów do nauki robot kobiecych 1.840 złr. g) na subwencjonowanie i kosztu budynków dla państwowych szkół przemysłowych 23.490 złr.; 3) Wydatki ogólne na cele popierania przemysłu w kraju 23.490 złr.; 4) Koszt administracyjny komisji 2.960 złr.; 5) Dotacja kraj. funduszu przemysłowego i ryczałt na zasiłki bezwrotne dla nowych przedsiębiorstw przemysłowych 67.000 złr.; 6) Zasiłek dla szkoły handlowej w Krakowie 1.000 złr. Razem 170.819 złr.; więcej o 16.495 złr., aniżeli Sejm wyznaczył na te same cele w budżecie krajowym na 1891 rok.

W dalszym ciągu uchwalono przedłożone przez sekcję administracyjną, a opracowane przez pp. Frankiego i Wierzbickiego dwa memoriały do Ministerstwa oświaty, określające cyfry potrzebnych subwencji ze skarbku państwa na cele rozwoju nauki przemysłowej w Galicji.

P. Romanowicz w imieniu sekcji administracyjnej referował sprawę oświadczenia Rządu na uchwałę sejmową, powziętą wskutek wniosku p. Michalskiego, w której reprezentacja kraju dopominała się, iżby władze i zakłady rządowe w naszym kraju te potrzeby rzeczowe, które mogą być zaspokojone produkcyą krajową, nie sprowadzały z innych krajów, lecz nabywały je na miejscu, idąc tym sposobem na rękę rozwojowi przemysłu w kraju. Oszereżną odpowiedź Rząd, którą zamieścił przed kilku dniami, przesłał Wydział krajowy komisji krajowej dla spraw przemysłowych, co do ewentualnego poczynienia wniosków, co też komisja w wyczerpującym memoriale uczyniła, wykazując niedostateczne uwzględnienie przemysłu krajowego w dostawach dla różnych władz krajowych. Memoriał ten będzie udzielony Wydziałowi krajowemu z prośbą o przedłożenie go rządowi, tudzież o udzielenie go w odpisie Kółu posłów polskich w Wiedniu, celem poparcia sprawy u Rządu.

P. Wierzbicki przedłożył, jako sprawozdawca sekcji administracyjnej, projekt warunków stałego subwencjonowania ze skarbku krajowego szkoły dla wyrobów z drzewa, utrzymywanej przez spółkę huculską w Kolomyi, tudzież plan nauki dla tegoż zakładu.

Przyjęto następnie projekt warunków umowy, która ma być zawartą z Michałem Krzysakiem w Zakopanem, względem budowy domu na umieszczenie istniejącej tam krajowej szkoły koronkarskiej, według planu podanego przez komisję krajową dla spraw przemysłowych.

Na podstawie wniosków, przedłożonych w imieniu sekcji administracyjnej przez Dra Żgórskiego, zatwierdzono szereg podań o zasiłki i pożyczki na poparcie różnorodnych przedsiębiorstw przemysłowych na ogólną kwotę 26.600 złr.

P. Romanowicz referował o prośbach o stypendya na cele nauki przemysłowej; — uchwalono zasiłki dla siedmiu uczniów rozmaitych zakładów.

Celem zasiłgnięcia opinii co do zakresu działania kuratorji, która dla wchodzącej w tym roku w życie państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie ma być utworzoną, wezwano Namiestnictwo Wydział krajowy i Komisję krajową dla spraw przemysłowych do zamianowania delegatów do konferencji, mającej się w tym przedmiocie odbyć w Namiestnictwie. Wydział krajowy zamianował delegatem swym p. Romanowicza, zaś Komisja krajowa dla spraw przemysłowych wybrała na delegata ze swej strony p. Frankiego.

Obecnie wyszły z druku dwa pierwsze zeszyty wydawanego przez Komisję zbioru rysunków p. t.: „Zabytki przemysłu artystycznego w Polsce“.

Na podstawie wniosków, przedłożonych przez p. Rottera w imieniu krakowskiego komitetu fachowego, który zajmuje się tem wydawnictwem, zatwierdzono niektóre sprawy formalne, dotyczące tegoż wydawnictwa.

P. Nawratil poruszył wreszcie sprawę reformy tradycyjnych zwyczajów dotychczasowych, panujących w naszym kraju co do odbywania praktyki przemysłowej u majstrów, czyli t. zw. terminowania, — w duchu wymogów nowszych czasów i według przepisów obowiązujących obecnie ustaw. Wniosek ten przekazano do sprawozdania komisji specjalnej dla spraw przemysłu rekrutacyjnego.

Stosunki wychodźców polskich w Brazylii.

Temi dniami bawił w mieście naszym X. Piotr Schloesser, od lat 20 proboszcz (sic) emigrantów w portowym mieście Bremie, utrzymywany tamte kosztem katolickiego stowarzyszenia św. Rafała.

Zna on lepiej, niż ktokolwiek inny, stosunki „polskiej nędzy“ wypływającej ze Ameryki i Brazylii, gdyż bardzo gorliwie zajmuje się niesieniem moralnej pomocy naszym wychodźcom, u których o lepsze idzie niedołęstwo w oporem. Celem nawet jego podróży do Galicji jest uzyskanie polskich kapłanów-misyjnych, którzyby w Hamburgu, Nowym Jorku i w koloniach brazylijskich w Itachai potrzebie religijnej polskich wychodźców opatrywali. Sam osobiście zwiedzał Amerykę; o Brazylii zaś ma informacje od tamtejszych XX. Redemptorystów i od kupców bremeńskich, którzy tam dla spraw handlowych dłuższy czas przebywali. Relacje więc jego są ze wszelkim miar wiarygodne, a jasno sformułowane brzmią tak:

1) Ruch emigracyjny polski *via* Brema, Hamburg datuje się od r. 1840, skierowany do Stanów zjednoczonych Ameryki. Zrazu słaby, wzrósł do znacznych rozmiarów w latach 1881—83, znów zmalał, aż w maju r. 1890 spotępniał niesłychanie, ale już nie do Ameryki, lecz do Brazylii. Tam rząd cesarza Dom Pedro zniósł r. 1888 niewolę murzynów, nie przygotowany pierw dość rak do pracy przy plantacjach i uprawie roli. Ekonomiczne stosunki pogorszyły się więc znacznie, wskutek czego wybuchła rewolucja. Dom Pedro pozbawiony tronu; nowy rząd republikański zmienił się kilka razy, a zawsze złożony z ludzi niepewnych zasad i charakterów, zaprzagnął skolonizować dziewicze lasy palmitowe (małe palmy we drzewa w podzwrotnikowej prowincji Itachai) i dostać robotnika do plantacji kawy. Ponieważ emigranci europejscy, zwłaszcza włoscy, których liczą w Brazylii na setki tysięcy, za żadną cenę podjąć się nie chcieli podwójnej tej niewdzięcznej roboty, przeto rząd brazylijski widział się zmuszonym ogłosić wolny wstęp nowym emigrantom i przejąć na siebie koszt ich podróży od miast portowych Antwerpii, Hamburgu, Bremy, aż do Rio Janeiro, czyli innemi słowy zamiast czarnych murzynów, których nasamowolniono, sprowadza sobie białych murzynów z słowiańskich ludów.

2) W tej niezbędnej robotcie utworzył sobie centralną agenturę w Londynie, której naczelnikiem jest niejaki Józef Santos, katolik, mieszkający w Lizbonie. Ten rozysła swoich agentów do państw Europy i urządził agentury krajowe. Na kraje słowiańskie (Czechy, Morawa, Śląsk, Księstwo Pozańskie, Galicja, Królestwo Polskie, Krocacya, Sławonia) głównym agentem jest niejaki Morawetz, zamieszkały w Antwerpii, który znów ma swoich podagentów, przeważnie żydów, w miastach portowych i prowincjonalnych i różnych miejscowościach, szerzących propagandę emigracyjną. Dzieje się to rozdawaniem i rozsyłaniem prospektów kolonizacji brazylijskiej, przedstawionej w barwach poetycznych, jako złote eldorado, usną agitaty między ludem, słowem sposobami, znanymi nam aż nadto z wszelkiego rodzaju wadliwego; bałamucenie i okłamywanie ciemnego ludu odbywa się na wielką skalę.

Zauważyć jeszcze należy i to, że ludzi bezczynnych i żydów, rząd brazylijski nie przyjmuje do kolonizacji. Dlaczego? bo starsza generacya wyrzuca tam przedko, właściwymi kolonistami będą dopiero dzieci tam zrodzone, a żydostwo nie daje się do pracy kolonizacyjnej. Pomimo to mnóstwo wolnych ludzi, zwłaszcza zbłądów przed służbą wojskową, wyrusza bezmyślnie do „Brenzylji“. Dojechawszy do Bremy, znajdują się bez sposobu do życia, walczą się po ulicach, żebrzą, dopóki nareszcie nie wynajdą sobie jakiegoś zarobku.

3) Uwiedziona bezsumienna agitacyą rodziny, wyprowadzają swoje mienie, zdążając do miast portowych. Od maja do końca grudnia 1890 r. przesunęło się przez samą Bremę 55.000 Polaków z Królestwa Polskiego; do dzisiejsza cyfra ta doszła do 100.000 osób. Przewóz tych ludzi od miast portowych do Rio de Janeiro, a właściwie do wyspy Flores, przyjęli na siebie dwie kompanie żeglowne: południowo-amerykańskie Towarzystwo i północno-niemiecki Lloyd, którym centralna agencja brazylijska płaci po 144 marek od głowy. Zwycają tylko dwa razy na miesiąc odpływają parowce Lloyda do Brazylii; atoli przy wyjątkowym napływie wychodźców odpływają co tydzień „nadzwyczajne“ parowce. W przerwach między jednym a drugim odbiciem okrętu z portu Bremy emigranci żyć muszą własnym kosztem, a nie znając ani języka, ani stosunków miasta, wyszukują się przez lokalnych agentów najbezcelniej. Łudzeni nadzieją znalezienia złotego runa w Brazylii, majętnejśmi kupują sobie zbitykowe rzeczy: strzelby, rewolwery, droższe suknie, materye i t. d., tak, że wsiadając na okręt, nie mają centa przy duszy. Biedniejsi i biedacy włączają się gromadami po ulicach i żebrzą; policya zostawia ich w spokoju. Pomimo to, wszelkie przedstawienia i prośby księdza Schloessera, p. Dygasińskiego i innych zacnych ludzi, aby nie puszczali się w awanturzystkę podróż, nie są w stanie odwieść ich od zamiaru. Agencja wznawiają w nich niestworzone brednie: to, że Ojciec św. przenosi się do Brazylii, to że siostra Ojca św. jest tam królową, a litując się nad dolą Polaków w Rosji, wzywają ich do Brazylii, gdzie wszelki dobrobyt i wolność mieć będą.

4) Podróż morska trwa zwycają 20—25 dni. Transportowy parowiec składa swój żywy ładunek na wyspę Flores tuż pod stolicą kraju. Wysepka ta była głównym targowiskiem niewolników-murzynów i stoja tam po dziesiątce obzerne szopy, w których ten ludzki „towar“ składano, zanim go na targ wyprowadzono. Otóż do tych samych nędznych, brudnych szop wprowadzają teraz „białych“ niewolników — to ich pierwsze w Brazylii schronisko. Rząd przez ośm dni daje im utrzymanie; w tym krótkim czasie zdecydować się mają emigranci, gdzie i jaką wybierają sobie przestrzeń w lasach palmitowych do kolonizacji. Dla poinformowania ich wiszą na słupach szopy olbrzymie tablice z planem tych lasów i miejscowościami do kolonizacji przeznaczonymi. Agenci lokalni są tu instruktorami i trzymają się zasady: *divide et impera*, układają rozdziel grup emigranckich w ten sposób, ażeby ludzi z jednej i tej samej miejscowości, np. z powiatu włodawskiego gub. siedleckiej, porosadzać w odległych lasach kolonizacji.

Gdy się pewna grupa emigrantów zdecyduje na jakąś miejscowość, agent daje każdemu dorosłemu mężczyźnie siekiere i motykę do ręki — oto całe wyposażenie rządowe — wyprowadza ich kosztem rządu do lasów palmitowych, wytyka miejsce przeznaczone na przyszłą kolonię, jako ich własność — i odchodzi. Rozczarowanie straszne i rozpacz ogarnia nowych przybyszów. Po ośmiu dniach zjawia się znów agent rządowy z pieniędzmi i wiktalami, t. j. z workiem małego bo-

bu (*Schweinbohne*), słoniną lub tłuszcem bydłem i chlebem, wypiekany ze słodkich, podługnych kartofli. Agent wypłaca za ośm dni dziennie płacę: po 2 milreis (2 złr. austr.) na głowę dorosłych, po 1 milreis na głowę niedorostków i dzieci — i sprzedaje im żywność, którą ze sobą przyniósł, ale po tak wysokich cenach, że odbiera za nią prawie wszystkie pieniądze, jakie dopiero co wypłacił — i odchodzi, obojętny na lamenty i przekleństwa kolonistów, na to, aby znów za 8 dni zjawił się z pieniędzmi i żywnością i tą samą manipulacją. Innej żywności ci ludzie nie mają; płaćta pożywnego, jak u nas, ani zwierzyń w tych lasach, a raczej w tych krzakach palmitowych niema, niema bydląt ani mleka, ani żutnego chleba — do miasta daleko, drog żadnych, zarosła tylko gęste i moczary głębokie. Mieszkanie stanowi dach płaski, oparty na czterech palach, nakryty liśćmi palmitowymi, któremi też wysłana podłoga tej szopy, chroniącej jedynie od upału słońca. Mebli, choćby najprostszyc, tu niema. Dla wielkiej gorącości tej tropikalnej atmosfery odzieży wiele tu nie trzeba, sporządzają ją sobie z lekkiej materji bawełnianej, zwanej „kutnem“. Najgorzej z obuwiem. W piasku tych lasów kryją się miliony drobniutkich „wszy piaskowych“, te nawet przez obuwie o wysokich cholewach wnikają się do nóg, a raczej do stóp i przegrzyszy skórę, składają pod nią swe mikroskopijne jajka. Wnet stopa w palcach zwłaszcza czernieje, puchnie i ropy się, wstrętne symptomem tym towarzyszy swędzenie najpręd, a potem ból wielki i gorączka trawiąca. Lekarz zjawia się raz na ośm dni z podręczną apteczką — tymczasem śmierć porywa swe ofiary dziesiątkami. Oto materialne położenie „polskiej nędzy“ w Brazylii.

5) Gorsze nierównie religijno-moralne stosunki. Lud nasz, przyzwyczajony do kościoła, kapłana i nabożeństwa, w puszczach tych palmitowych zostaje bez wszelkich pociech religijnych, dzieci nie ochrzczone, małżeństwa nieślubne, pogrzeby bez kapłana. To straszne! Obok tej niewypowiedzianej bólesci, którą zrozumie tylko wierzący człowiek, trapi tych biedaków tęsknota za ojczyzną, którą się tak lekkomyślnie opuścili i zwątpienie w lepszą przyszłość. Gleba bowiem tych puszcz palmitowych jest nieurodzajna; po wytężonej, wytrwałej pracy kolonizacyjnej dopiero po czterech latach daje się ona użyźnić. Z czego tu żyć, utrzymać siebie i rodzinę przez te długie cztery lata? Rząd o nie się nie troszczy, bo się do niczego nie zobowiązał, z kolonistami żadnej nie zawarł umowy; im wolno każdej chwili porzucić kolonię, rządowi wolno każdej chwili wstrzymać nędzną wypłatę dzienną, którą dotąd im daje, ale czy dawać będzie nadal przez owe fatalne cztery lata? Dodajmy do tego gęstą śmiertelność wskutek gorącego klimatu i strasznych straty i niewygod. Cała starsza generacya, która z Europy tu przypłynęła, skazana jest na przedkie wymarcie, dopiero dzieci tam zrodzone może nawykłą do zabójczego klimatu. Zwątpienie więc straszne doprowadza tych ludzi do wściekłości. W kilku świeżo założonych koloniach chlapi nasi obili niełobiościwe swoich agentów za to, że ich uwieli, a te raz wyszukują. Inni popuszczali swe kolonie i przenieśli się do południowej prowincji św. Katarzyny, gdzie kolonie niemieckie pod opieką katolickich księży z Westfalii, a przy znanej wytrwałości i energii niemieckiej prosperują w najlepszym. Inni wreszcie dowolili się do wyspy Flores i w onych murzynskich niegdyś barakach wycekkują tysiącami ratunku. Rząd daje im tymczasem nędzne utrzymanie, ale niezadługo czeka ich śmierć głodowa, już i teraz padają jak muchy.

Wskutek tych polskich „buntów“ rząd brazylijski zawiesił w lutym czy w marcu b. r. przyjmowanie polskich kolonistów na kilka tygodni; teraz przyjmują ich znów. Z Królestwa Polskiego temi dniami przeszło granicę kilkadziesiąt rodzin, aby dostać się do tej nieszcześnie „Brenzylji“, prawie wszystkie są bez środków do dalszej drogi, a przecie trudno ich nakłonić do powrotu. „My tam u siebie niemyśmy co robić, wolimy tu cierpieć biedę, bo tu mamy kościoły i swobodną wiarę.“ Oto ich mowa.

Rząd brazylijski jednak nie ma wielkiej ochoty na kolonistów z Królestwa, bo są dziwnie nieporadni; system niewoli rosyjskiego rządu uczynił ich takimi. Za to na Polaków z Galicji, na Czechów i Morawców zwróciła się teraz agitacya brazylijskich „naganaczy“, a rząd brazylijski przeznacza tych polskich, morawskich i czeskich wychodźców do plantacji kawy, to znaczy na śmierć pewną, bo przy tropikalnych upałach tyko najsiłniejsi murzyni z trudnością podolali plantacyjnej robotcie, a pracowali przeważnie nocami; żaden Europejczyk tej roboty nie wytrzyma, w krótkim czasie musi ją przepłacić życiem. „Niechże więc zawczasu — są słowa X. Schloessera — wszyscy, którzy życie i dobro ludu naszego leży na sercu, ostrzegą ludność naszego kraju przed bezumieństwem agitacyą, a władze, do których to należy, siłą i mocą niech przeszkodzą wychodźstwu do Brazylii, bo wasi Polacy dla braku energii i wytrwałości nietylko tam nie poradzą, ale zginią, a przecie szkoda tego pocziwego ludu wydawać na jatki i żal serce ścisła, patrząc na niewysłowną nędzę tych, którzy z Brazylii na Bremę do domów już nie swoich wracają.“

Kończąc powyższą relacyę naszego przyjaciela i opiekuna „polskiej nędzy“ na ulatwie, dla której uzyskał właśnie jednego misyjnara-kapłana z diecezyi przemyskiej, upraszam wszystkie uczciwe dzienniki o jej powtórzenie.

Kraków d. 8 maja 1891.

X. St. Zalski.

KRONIKA.

Kraków 9 maja.

— X. Biskup Adam Stanisław Krasinski zmarł dzisiaj rano o godzinie 4 w Krakowie. Bolesna ta wieść wywołała głęboki żal i smutek w mieście naszym, a nie wątpimy, że te same uczucia odczuwa w całym społeczeństwie polskim, które dobrze znało gorliwość kapłańską, oraz niezmierną pracowitość tak na polu religijnem, jak naukowem tego czcigodnego Biskupa-wygnana. Niepodobna nam dziś ocenić wielostronnej działalności, podnośności cnoty, hart duszy, gorącej patriotyzmu, nieugiętej wierności dla sprawy katolickiej zmarłego Biskupa, — ograniczyć się musimy do podania tylko najważniejszych dat z jego pełnego zasług żywota.

Urodzony w roku 1810 we wsi Welnicze w gubernii Wileńskiej, po ukończeniu szkół, był pierwotnie Piżarem w zgromadzeniu wileńskim, a później sekretarzem w świeckiego księdza, był profesorem

w akademii duchownej rz. kat. w Petersburgu, ztąd przez biskupa Kłagiewicza wezwany został na kaznodziejstwo katedralnego do Wilna. Następnie był proboszczem godojejkim, kanonikiem katedralnym wileńskim, asesorem rzyn. kat. kolegium w Petersburgu, a w roku 1858 został biskupem wileńskim. W początkach 1863 roku wysłany przez Murawiewa do Wiatki, przebył tam X. Biskup Krasinski lat 20, a przez cały ten czas pracował nad wielkiem dziełem, które wyszło przed kilku laty w Krakowie nakładem Akademii Umiejętności p. t.: *Synonimy języka polskiego*. Poprzednio już drukował kilka innych prac, jak: *Szkola rymotwórcza Horacego* (Wilno 1835), *Grammatyka polska* (Wilno 1837), *Wyprawa Igora na Polowców* (Petersburg 1856), *Prawo kanoniczne* (Petersburg 1861), a prócz tego wiele artykułów w czasopiśmie, a między niemi także poezye. W *No-worożniku literackim* ogłosił drukiem wyjątki z obszerniejszego swego poematu p. t.: *Wolęty*, poemat opisywy. Za prace naukowe został X. Biskup Krasinski powołany w poczet czynnych członków Akademii Umiejętności. Zmarły pozostawił także, jak się dowiadujemy, — obfite dopełnienie do dzieła: *Synonimy*, oraz nadzwyczaj ciekawe *Pamiętniki*, które zapewne drukiem zostaną ogłoszone.

Z powodu śmierci X. biskupa Krasinskiego powiewają żałobne chorągwie z Akademii Umiejętności, z Kola art. literackiego i z drukarni *Czasu*, w której zmarły drukował najznakomitsze dzieło o synonimach.

— Na Skalkę rozpoczęło się wczoraj uroczyste osmiodniowe nabożeństwo do św. Stanisława, biskupa i męczennika. Liczne zastępy ludu i obywatelstwa krakowskiego pospieszyły na Skalkę, gdzie uroczyste sumę celebrował X. kan. S. z w ar c Ruszczy, kazanie zaś wypowiedział regens seminarium nauczycielskiego X. kan. Bielenin. Podczas sumy śpiewał chóór Stowarzyszenia drukarzy krakowskich „Ognisko.“ Po południu przy równie liczny udział pobożnych odprawiły się nieszpory, a kazal podczas nich X. Siedlecki. Przypominamy, że w dniu jutrzejszym o godz. 9 rano wyruszy uroczysta procesya z Katedry na Wawel na Skalkę. Procesyę tę, w czasie której niesione są relikwie św. Stanisława, celebrować będzie Jęz Eminencya X. Kardynał.

— Zapiski osobiste. JE. Dr Julian Dunajewski z małżonką i córką powrócił z Włoch i bawi obecnie w Wiedniu.

— Posiedzenie Rady miejskiej, zapowiedziane na czwartek dnia 6 b. m., nie przyszło do skutku, z powodu braku kompletu. Następne posiedzenie zwołał prezydent na poniedziałek dnia 11 b. m.

— Spółka wydawnicza polska. Dnia 2 b. m. odbyło się w Krakowie Zgromadzenie Spółki wydawniczej polskiej, zawiązanej w końcu grudnia z. r.

Prezes Stanisław hr. Tarnowski zagał posiedzenie temi mniej więcej słowy:

„Przyrzeczone niezależności od Zarządu, na dziś dopiero — zamiast przed upływem kwietnia — zaprosiliśmy Szan. Pandów, by im zdać sprawę o początkowych czynnościach nowego przedsięwzięcia naszego. Kilkrotnie to opóźnienie wychodzi nam na dobre, skoro sprawa, że pierwsze zebranie Spółki zeszło się ze stuletnią rocznicą Konstytucji trzeciego maja. — Niech to będzie wróżba, że zawsze w dobrym duchu działaliśmy — upomniem, że na to jesteśmy, by w takim działać. — W skromnym naszym zakresie naznaczyliśmy sobie cel zgodny z celami Trzeciego maja, jego duchowi wierni. Naprawdę Rzeczpospolitą przez społeczną jedność, polityczny ład i podniesioną oświatę, a łamać stary zakorzeniony nałóg zurzupowania zwierzchności i władzy przez jednostki, to była zasada i esencja Ustawy z Trzeciego maja. Późniejsze pokolenia nie miały takiej, jak dawna, Rzeczpospolitej do poprawiania, ale miały i mają zawsze Pospolitą Rzecz do strzeżenia, zgodę i jedność społeczną do przywrócenia, polityczny porządek i siłę do pielegnowania, ducha publicznego do bronięcia przeciw prywatnemu i facyjnemu, oświatę do utrzymania i krzewienia. — O to stara się nasza Spółka. Swoimi wydawnictwami chce siać i pielegnować narodową świadomość i znajomość narodowych rzeczy, ukrzepić i wzmocnić świadomość i wolę katolicką, mnożyć potrzebne wiadomości i rozszerzać ich zakres. Nie ma pretensji, żeby zrobiła wszystko i robiła sama jedna, ale jeżeli się do takiego skutku przyczyni, będzie mogła z czystym sumieniem cieszyć się, że w jej zamiarach, w jej postępowaniu poznały się cały zastęp ludzi prawego serca i rzetelnego patriotyzmu z przed stu lat. Gdyby oni dziś na swoją ziemie spojrzeli, nie poznaliby w jej stosunkach nic, ale poznaliby przecież w ludziach podobieństwo zamiarów, podobieństwo ducha publicznego, podobieństwo w pojęciu służby i obowiązku i przynaliby, że nie do nas sięga siła wyrok potępienia, jaki wydali na tych, „co nieumiały szerszą, konstytucyjną przewrotność tłómaczyć i konfederacyę formułą.“ — Mymy Trzeciemu majowi wierni. Przysięga, którą złożyli nasi poprzednicy, wiąże nas w sumieniach, jak żebyśmy składali ją sami. — Dotrzymać ją chcemy, da Bóg dotrzymamy.“

Okłaskami podziękowali zgromadzeni swemu prezesowi za przemówienie, oddając myśli i uczucia każdego, bo takimi kierowan, założyli i utrzymywali Spółkę. — Przechodząc do porządku dziennego i ogłaszając Zgromadzenie za prawomocne w działaniu, ogłoszone bowiem zostało podług przepisów statutu, a obecni reprezentują więcej niż dostateczną ilość głosów, podał prezes do wiadomości, iż wybrane dwa Komitety funkcyjony, to jest zarządzający pod jego (Tarnowskiego), a literacki pod przewodnictwem JE. Pawła Popiela. Z tego ostatniego Komisja wraz z Dyrekcją jest Komitetem redakcyjnym i bezprzecznie czuwa nad wydawnictwem *Krakusa*, od dnia 3 stycznia co tydzień wychodzącego. Następnie wezwał prezes członków Dyrekcji do zdania sprawy z bieżących czynności.

Hr. Scipio odczytuje sprawozdanie o ilości członków Spółki, o zebrany kapitale na udziały i o dotychczasowym użyciu i ulokowaniu tegoż. Osobno przedkłada rachunki za pierwszy kwartał wydawnictwa *Krakusa*. Stan tego wydawnictwa przechodzi wszelkie oczekiwania, ale dotąd jeszcze nie pokrywa wydatków i Spółka musi je z innych dochodów zasilać.

Dr Straszewski zdaje szczegółowo sprawę z o brotów i rozwoju nabytej na rzecz Spółki księgarni, a z przedstawienia tego mogli zgromadzeni nabrać przekonania, że przedsiębiorstwo to bardzo korzystnie opłacać się będzie i dopomoże do pokrycia dotychczasowych niedoborów *Krakusa*, a ma widoki pewnego ponad to po końcu roku zysku dla Spółników.

Od zawiązania się stowarzyszenia, to jest od początku stycznia wydano i rozpoczęło osmańście numerów *Krakusa*, osobną odbitkę artykułów „O Rusi i Rusinach“ hr. Tarnowskiego, dalej „Dzień Trzeci Maja“ Siarczyńskiego, przedruk ustawy i wszystkich mów sejmowych, wypowiedzianych w r. 1791 przed jej uchwaleniem. (Książeczka ta rozeszła się przez dni kilka w kilkuset egzemplarzach.)

Drugim peryodycznym wydawnictwem Spółki jest „Biblioteka Uniwersalna“, stanowiąca 12 zeszytów ro-

cznie po 10 arkuszy druku każdy; obejmuje i obejmować będzie wybór i dobór tak powieści, jak rozpraw, artykułów i pamiętników, które razem zebrane za nader przystępną cenę (4 złr. rocznie) stanowią mogą ładną biblioteczkę w każdej rodzinie. Osobną odbitkę z dwóch ostatnich miesięcy posiada księgarnia już na półkach swoich „Pamiętnik Lichońskiego, burmistrza miasta Krakowa z roku 1794“.

Dalszy program dzieł, mających wychodzić w Bibliotece, przedstawiony został zgromadzeniu i przez nie przyjęty. Wydawnictwo dzieł osobnych, przystępnych, a naukowych, rozmaitej treści, było trzecim zadaniem komitetu wydawniczego. Ułożony on plan i następstwo takich dzieł i podał je do wiadomości i zatwierdzenia zgromadzenia. Pierwsze ma być z zakresu historii polskiej. Komitet sądził, że najpobawniejsem, najbardziej przywiązującem do przeszłości byłoby czytanie Szajnoch, gdyby z dzieł jego wybrać ustępy łatwe do zrozumienia. Otrzymałszy do takich skróconych upoważnienie od syna autora, p. prof. Władysława Szajnoch, komitet dokonał prac przygotowawczych i okazuje pierwsze już wydrukowane arkusze książki, której tytuł będzie: „O królach i bohaterach polskich. Opowiadania z dzieł K. Szajnoch.“ Prezes wnosi, ażeby zgromadzenie uchwaliło podziękowanie dla p. prof. Szajnoch, który pozwolił Spółce zrobić ten użytek z dzieł ojca, a ze swoich praw zrobił na ten raz szlachetną ofiarę w uznaniu obywatelskiego i cywilizacyjnego celu wydawnictwa. Wniosek okłaskami przyjęty.

Księgarnia Spółki podjęła także dotąd, jako przedsiębiorstwo rentowne, wydawnictwo dwóch podręczników do studiów uniwersyteckich przepianych, oddając tem usługę i autorom i uczniom. Jako dowód zaufania, jakie księgarnia Spółki naszej pozyskuje, posłużyć może oddanie jej w administrację i komis *Przeglądu polskiego* i wszystkich wydawnictw Akademii Umiejętności. Zgromadzenie po krótkiej dyskusji przyjęło obydwą sprawozdania dyrekcyi do wiadomości.

Hr. Tarnowski przedstawił wreszcie treściwy pogląd na dalsze sprawy wydawnictwa, tak co do *Krakusa*, do którego prosił o pozyskanie współpracowników i czytelników, jak co do dziełek popularnej treści, omawianych już przez komitet literacki Spółki i przygotowywanych się do druku.

JE. Paweł Popiel złożył w imieniu Zgromadzenia w gorących słowach podziękowanie hr. Tarnowskiemu za ostatnie niemałe trudy i poświęcenia, jakie niesie tym sprawom. Prezes dziękje za wyrazzone mu uznanie, zachęcał wszystkich i każdego do popierania wspólnych dążeń i celów, wspomniął, że liczba współników nie jest tak wielką, jak się początkowo spodziewał. Myśli, że może to lepiej: „niech się ludzie przekonają, co Spółka warta, a wtedy sami będą się zgłaszać do uczestnictwa.“ Niemniej większa ilość udziałów i większy kapitał pożądane są dlatego, że pozwoliłby na szersze i energiczniejsze prowadzenie czynności.

Na tem zamknięto posiedzenie. Spólnicy wychodzili z niego z tem miłym przekonaniem, że i rzecz dobrą utworzyli i z złożonego w nią grosza będą widzieli pożytek.

— Z Uniwersytetu. P. Stanisław Grawelski, redem z Krakowa, otrzymał dziś na tutejszym Uniwersytecie stopień doktora praw.

— Izba handlowo-przemysłowa ukonstytuowała się na onegdajszym posiedzeniu, na które przybył liczy zastęp członków. Prezesem wybrany został p. Teodor Baranowski, wiceprezesem p. Albert Mendelsburg, delegatem zaś Izby p. Ernest Stockmar. Izba uchwaliła wyrazić podziękowanie p. ministrowi handlu za jego usiłowania, zmierzające do zniesienia taryfy towarowej.

— Portret JE. Dra Józefa Majera. Znany zaszczytnie artysta-malarz p. Pochwański otrzymał polecenie od JE. p. Ministra wyznań i oświecenia w Wiedniu, aby sporządził kosztem rządu portret JE. Dra Józefa Majera, b. prezesa Akademii Umiejętności. Portret ten pozostanie własnością Akademii.

— P. Minister wyznań i oświecenia pozwolił, aby dyrektor wyższej szkoły przemysłowej w Krakowie p. Jan Rotter, jako członek komisji przemysłowej krajowej, sprawował nadzór zawodowy nad warsztatem wzorowym stolarskim w Żywiecu i nad nowo-urządzonym warsztatem wzorowym kołodziejskim w Grybowie.

— Uroczyste otwarcie strzelniczy odbyło się w dniu 7 b. m. Najlepszy strzał dał p. Roman Chmurski, marszałek tegoroczny, za co otrzymał piękny fant. Wiecez odbyła się pierwsza tegoroczna wspólna uczta, podczas której odsłonięto portret Mickiewicza, pięknie wykonany i darowany przez artystę-malarza p. Stanisława Woyneko Tomkiewicza Towarzystwu strzeleckiemu.

— Koło artystyczno-literackie, celem uczczenia setnej rocznicy Konstytucji 3 maja, urządziło w swoim lokalu we śróde wczorzek, na którym p. K. Bartoszewicz miał odczyt „O wpływie literatury pięknej na przygotowanie umysłów do nowej formy rządu.“ Następnie zasiadli członkowie do wspólnej uczty, podczas której wznoszono z zapalem szereg toastów, rozpoczęty przez prezesa p. Kossaka.

— Zjawisko astronomiczne. Jutro t. j. dnia 10 maja w godzinach rannych, jeżeli pogoda posłuży, widzialnem będzie stosunkowo dość rzadko się powtarzające, a prztem ważne dla postępów astronomii zjawisko, t. j. przejście Merkurego poprzę tarcazą słoneczną. Jest to, inaczej mówiąc, częściowe zaćmienie słońca, ale w daleko mniejszych rozmiarach, aniżeli je przy zaćmieniach, przez księżyc spowodowanych, widzieć zwykliśmy. Jak bowiem przy tych ostatnich przez wstąpienie się księżycy w jego drodze około ziemi, tak znów przy tantem przez wstąpienie się Merkurego w jego drodze około słońca, między ziemią a słońcem, powstaje zaćmienie naszej gwiazdy ziemnej i to mniejsze lub większe, zależnie od różnych warunków, a między niemi od wielkości, a względnie powierzchni pozornej tarczy i od odległości od ziemi ciała, zasłaniającego nam takową. To też chociaż wielkość Merkurego, t. j. najbliższego nam z planet, do systemu słonecznego należącego, jest niepomniernie mniejsza, aniżeli księżyca, to przecież z powodu niepomniernie znów większej odległości jego od ziemi (najmniejsza wynosi 76 milionów kilometrów), w porównaniu do odległości księżycy (najmniejsza około 360 tysięcy kilometrów), zaćmienie słońca przez Merkurego wywołane, jest dla zwykłego, t. j. nieuzbrojonego oka niedostrzegalnem. Jawni się ono bowiem w kształcie ciemnej, okrągłej plamy na jasnym

ne), przez jutrzejszego zaś ponowi się ono w bieżącym stuleciu tylko jeszcze dnia 10 listopada 1894 r. U nas nie będzie ono tym razem w całym swoim przebiegu widzialne, początek jego bowiem przypada na godzinę 1 minut 15 po północy; że zaś słońce dnia tego wschodzi o godzinie 4 min. 22, a całe zjawisko trwać będzie 4 g. 53 m., czyli koniec jego przypada na g. 6 m. 8, zatem widzialne ono u nas będzie tylko przez 1 g. 46 m., czyli przez 1/3 swego trwania.

Cieciwa czyli droga, jaką ma przebyć Merkury wzdłuż tarczy słonecznej, leży na południowo-wschodniej stronie tejże tarczy, a łatwo go na niej odszukać, szukając go po wschodzie słońca w pobliżu i po prawej stronie dolnego końca średnicy, pionowo wzdłuż tarczy słonecznej na oko poprowadzonej. W całym swoim przebiegu zjawisko to widzialne będzie tylko w Australii, w Chinach, Indjach tylnych i na wyspach Sundzkich, częściowo zaś w Ameryce północnej, tudzież we wschodniej i środkowej Europie.

Bezspołeczne obserwacje astronomiczne takiego zjawiska, podobnie jak wszystkich zaćmień, polegają na jaknajdokładniejszym wyznaczeniu chwil dotknięcia się zewnętrznego i wewnętrznego tarczy Merkurego z tarcz słońca i to tak przy początku t. j. przy wejściu jego na tęg tarczę, jak i przy końcu t. j. przy zejściu jego z tarczy. Razem więc otrzymujemy się z tych obserwacji 4 dat, których zdobycie dla ob. znajomionego z tego rodzaju spostrzeżeniami z różnych powodów nie przedstawia się zbyt łatwem.

Ważność tych dat dla astronomii jest wielką, albowiem z ich pomocą obliczają astronomowie t. zw. paralaksę słońca, a z tej wreszcie jego od ziemi odległość, która jest zasadniczą cyfrą wielu innych rachunków i wyznaczeń. Podobne obserwacje i w tym samym celu robione bywają także i przy przejściach Wener poprzec tarczą słoneczną, które atoli jeszcze rzadziej się powtarzają, ostatnie bowiem było w roku 1882, a następne będzie dopiero 8 czerwca 2004 roku. To też chociaż te przejścia Wener z powodu większej możliwej dokładności obserwacji więcej się nadają do obliczenia zwży wspomnianej paralaksy, to przecież przejścia Merkurego jako częstsze dają więcej sposobności do zebrania potrzebnego na to materiału. Po raz pierwszy takie daty użytkowane zostały na ten cel przez astronoma Hallea, a to z obserwacji, dokonanych na wyspie św. Heleny w r. 1677, przed wynalezieniem bowiem lunetu o obserwacjach takich mowy być nie mogło. Dają one prócz tego najlepszą sposobność do wyznaczenia kształtu i obliczenia wielkości Merkurego, a przyjęta obecnie w nauce wielkość pozornej jego średnicy jest wynikiem rachunków, przeprowadzonych przez sławnego astronoma Bessla, na podstawie obserwacji takiegoż zjawiska dnia 5 maja 1832 roku.

— **Pani Modrzejewska** zakończyła wczoraj występy w Łodzi. Dziś przybędzie artystka do Warszawy i weźmie udział w benefisowym niedzielnym poranku Tatarkiewicza. W poniedziałek opuszcza p. Modrzejewska Warszawę i przybywa do Krakowa na szereg gościnnych występów.

— **„Harmonia“** grać będzie od jutra począwszy na plantacjach od godz. 12—1 w każdą niedzielę i święto, naprzeciw Towarzystwa muzycznego przy ulicy św. Tomasza (dawne Kasy wojskowe). — Po południu urządza „Harmonia“ koncert na Woli; a w poniedziałek o godz. 9 wieczorem serenadę przed pomnikiem „Bojana.“

— **Posiedzenie Towarzystwa technicznego** krakowskiego odbędzie się w poniedziałek dnia 11 b. m. o godz. 7 wieczorem w gmachu wyższej szkoły przemysłowej (ul. Gołębia, I piętro).

— **Walne Zgromadzenie** budowniczych tutejszych, stowarzyszenia zawiązanego na podstawie świeżo zatwierdzonych przez Namiestnictwo statutów, odbędzie się jutro w niedzielę dnia 10 b. m. o godzinie 10 rano w sali Rady miejskiej. Na porządku dziennym jest wybór przewodniczącego i zastępcy oraz 9 członków Wydziału.

— **Na Smoleńsku** wybuchła zaraza pyskowa i racicowa. Z tego powodu Magistrat zabronił przepędzania bydła przez Smoleńsk i sprzedaży mleka od zwierząt dotkniętych zarazą. Prócz tego zabronił Magistrat, z powodu wybuchnięcia zarazy, pasania bydła na Błoniach.

— **Mianowania.** Dr Fryderyk Zoll, konceptista Prokuratury skarbu we Lwowie, przydzielony do Ministerstwa handlu, mianowany został ministeryalnym konceptistą w temże Ministerstwie.

— **Arcyksiężna Blanka**, małżonka Arcyksięcia Leopolda Salwatora, powiła onegdaj córkę. Obrzęd chrztu odbył się na dziś w kościele archidiecejalnym. Na ten obrzęd przybył wczoraj do Lwowa Arcyksiążę Karol Salwator wraz z rodziną, a dziś przybyli tam Arcyksiążę Franciszek Salwator wraz z małżonką swą Arcyks. Maryą Waleryą.

— **Awans lekarzy wojskowych.** Kierownik szpitala garnizonowego w Krakowie Dr Roman Szeliga mianowany został starszym lekarzem szpitalnym 1-szej klasy; lekarzami zaś pułkowymi 2-jej klasy mianowani dotychczasowi lekarze starsi: Drowie Ludwik Ziembicki, Władysław Grabowicz, Ferdynand Steiner, Jędrzej Buraczynski, Kazimierz Krasuski i Marian Grabowski.

— **Doktorat.** Maurycy Chiger, rodem ze Lwowa, kandydat adwokacki, uzyskał na lwowskim uniwersytecie stopień doktora praw.

— **Z Towarzystwa lekarzy galic.** Na zebraniu dnia 6 b. m. wybrano prezesem prof. Dra Adama Czyżewicza, wiceprezesem protomedyka Dra Merunowicza, sekretarzem Dra Przetockiego, skarbnikiem Dra Lachowicza; do zarządu wybrano pp. Drow: Smutnego, Bylickiego, Ziembickiego — jako delegaci

krakowskiego Towarzystwa weszli pp.: Dr Rieger i Dr Żegota Krówczyński, prymariusz.

— **Z Paryża.** W poniedziałek d. 4-go maja b. r. umarł w Paryżu Ferdynand Bryndza, 49-letni paryski korespondent wiedeńskiego *Tagblattu*, przeżywszy lat 54. Zmarły był Krakowianinem, ojciec jego był tutaj doradcą prawnym wielu mieszczanńskich rodzin przed rokiem 1850. Syn jego, obecnie zmarły, wywodził od Francji, gdzie dzięki wykształceniu swemu i zdolnościom literackim wkrótce dał się kozystnie poznać. Przywiązany szczerze do swojej przybranej ojczyzny, nie zapomniał nigdy o kraju: zachowywał z nim stosunki nieustanne, korespondował z tutejszymi znajomymi aż do ostatnich czasów, a z tej korespondencji widać, że nie zapomniał bynajmniej rodzinnego języka. Przeciwnie władał nim piórem bardzo czysto i poprawnie. Zmarły był odznaczony krzyżem oficerskim legii honorowej francuskiej. Przed laty dopiero dwoma oenił się przy Ferdynand Bryndza z panną Clémenceau, siostrą znanego francuskiego deputowanego, ozem nie zaniedbał zawiadomić tutejszych swych znajomych. Śmierć przyszła niespodzianie i wywołała żywy żal w liczmem gronie znajomych i przyjaciół jego paryskich. Dzienniki paryskie poświęcają mu pełne sympatii wspomnienia.

— **Boulanger** zamieszkał w Brukseli w dawnym pałacu ambasady austriackiej. Zamierza on żyć na wielką stopę, dawać bale i wieczory. Sprowadził on całą stajnię z Jersy.

— **Nekrologia.** Witalis Odrowąż Pieniążek, właściciel dóbr ziemskich, ojciec prof. Dra Przemysła Pieniążka, zmarł tu wczoraj wieczorem, przeżywszy lat 89. Pogrzeb odbędzie się w niedzielę z domu pod l. 10 przy ul. Brackiej.

Repertuar teatru krakowskiego.

W niedzielę 10 b. m.: Po raz drugi: *Szalony pomysł* (Ein toller Einfall), komedia w 4 aktach Karola Laupsa; tłómaczył Ludwik Śliwinski.

We wtorek 12 b. m.: Pierwszy gościnny występ Heleny Modrzejewskiej: *Marya Stuart*, tragedia w 5 aktach Fryderyka Schillera.

We czwartek 14 b. m.: Drugi gościnny występ Heleny Modrzejewskiej: *Dama kameliowa*, dramat w 5 aktach Aleksandra Dumasa, syna.

W sobotę 16 b. m.: Trzeci gościnny występ Heleny Modrzejewskiej: *Księżna Jerzowa*, komedia w 3 aktach Aleksandra Dumasa, syna.

— Dnia 6 maja pogoda; termometr od +7-8 doszedł do +17-2 C. Dnia 7 maja dość pogodnie; termometr od +6-4 doszedł do +19-5 C. Dnia 8 maja również dość pogodnie, po południu burza, termometr od +7-8 doszedł do 22-0 C. Barometr dosyć nisko opadł; o godzinie 7ej rano dnia 9 maja stan jego był 735-9 mm., termometru +13-0 C. Wiatr północno-wschodni.

W niedzielę dnia 10 maja: Najśw. Maryi Panny Łaskawej; w poniedziałek dnia 11 b. m.: św. Beatriksy panny.

Ruch artystyczny i umysłowy.

Z Akademii Umiejętności. Dnia 11 maja b. r. w poniedziałek o godz. 6 odbędzie się posiedzenie Wydziału historyczno-filozoficznego, na którym prof. Dr Edmund Krzymuski wyłoży rzecz o pracach Szymanowskiego w przedmiocie prawa karnego.

Z teatru. Jutro w niedzielę powtórzoną będzie bardzo zabawną 4-aktowa komedia *Szalony pomysł*. — Pani Helena Modrzejewska rozpoczyna we wtorek ponowny szereg gościnnych występów, które niewątpliwie takim samym, jak w grudniu, cieszyć się będą powodzeniem. Znakomita artystka po odniesionych triumfach w Warszawie i Pradze, przybywa do Krakowa w poniedziałek po południu, a we wtorek wystąpi pierwszy raz w *Maryi Stuart*.

Kasa teatralna już od dzisiaj sprzedaje bilety na występy pani Modrzejewskiej.

P. Stanisław Lewandowski, artysta rzeźbiarz, który przed niedawnym czasem przeniósł się z Krakowa na stałe mieszkanie do Lwowa, donosi nam, że na konkursie, po raz drugi rozpisany w Warszawie na projekt pomnika dla Królewskiego, szkie jego, z pomiędzy sześciu nadesłanych, został przez komitet uznany za najlepszy. Wskutek tego p. Lewandowskiemu powierzono wykonanie pomnika. Będzie to na ozdobnym postumencie w stylu czasów Ludwika XIV figura wielkości naturalnej z marmuru kararyjskiego, przedstawiająca wielkiego naszego artystę dramatycznego w kostiumie ze sztuki *Doktor Robin*, w scenie, kiedy deklamuje jako aktor Garrick. Posąg ten staną na w foyer teatru wielkiego w Warszawie, wraz z posagiem Żółkowskiego, którego robotę powierzono rzeźbiarzowi warszawskiemu p. Woydydze. P. Lewandowski pracuje nadto obecnie nad posagiem Mickiewicza dla jednej ze szkół we Lwowie, oraz nad fryzem płaskorzeźbionym do sali obrad budującego się tamże gmachu Kasy Oszczędności.

Przegląd powszechny. Zeszty majowy zawiera nader zajmujące streszczenie książki msgra de Salomon *Mémoires inédits de l'Internonce à Paris pendant la révolution*; pelen smętnej poezji i niepospolitego wdzięku naratorskiego, trzeci ustęp ze wspomnień wygnania na Sybir p. Maryana Dubieckiego; następne obok dalszych ciągów rozpoczętych poprzednio

uczonych prac: X. St. Zaleskiego o nihilizmie i Dra Feliksa Konecznego „o szkole Hozyusa w Prusiech,” popularny wykład najnowszych teoryj fizyki, o świetle, cieple, magnetyzmie i elektryczności, przez Dra Franc. Tomaszewskiego i ładne tożsamienie poezyj Sarbiewskiego przez Włodzimierza Piątkiewicza. Obzerny przegląd literacki omawia wiele publikacji polskich i obcych; sprawozdanie z ruchu religijnego naukowego i społecznego podaje nam prócz treściwego obrazu spraw Kościoła przez X. Czerwińskiego, korespondencye: p. Naganowskiego Irlandy, p. Józefa Glinkiewicza z Wiednia, X. Lassberga, wielkiego przyjaciela i opiekuna emigrantów polskich w Anglii, i p. Modesta Maryjańskiego „Z kresów Ameryki północnej.” Treść, jak widzimy już z tego spisu, bardzo obfita, pouczająca i urozmaicona.

Świat. Z bogatej treści numeru dziewiątego 1 maja 1891 r. wyjmujemy początek opowiadania pani Elizy Orzeszkowej p. t. „Światło w ruinach,” z ilustracjami p. Pawła Mervarta i portretem autorki; dalej dokończenie rozprawy p. T. T. Jeża p. t. „W sprawie powieści,” artykuł p. Jelitka (współpracownika *Czasu*) o wystawie jubileuszowej w Pradze, ozdobiony portretem autora; ósmy ustęp z nieco śmiałej w teoryach, ale ciekawej rozprawy p. Jana Zagla p. t. „Harmonie i dyssonanse.” Obok tego spotykamy tam dalsze ustępy z rozpoczętych dawniej prac literackich, powieści i tożsamie poezyj francuskich i czeskich. Dział rycin, prócz wymienionych już, zawiera winięty p. Cz. Jankowskiego, oraz reprodukcje utworów pp. Wojciecha Kossaka, Antoniego Kozakiewicza i Józefa Wodźńskiego.

Biblioteki Warszawskiej zeszyt kwietniowy przedstawia się znowu nadzwyczaj korzystnie. Stronę naukową reprezentuje druga i ostatnia część rozprawy prof. Owiklńskiego o Schliemannie, oraz arcyciekawe i sumienne studjum Władysława Smoleńskiego „Nowa filozofia w Polsce wieku XVIII.” Praca ta, poświęcona głównie działalności Pijarów i początkom francuskiego wpływu, zawiera rzeczywiście niezmierną ilość nieznanych lub zapomnianych wiadomości i faktów i będzie niezbędną dla każdego, kto się zajmuje XVIII wiekiem u nas. Dalej kończy się powieść S. M. Roguskiego, a Marya Konopnicka opowiada barwnym, lecz już nieco przesadnym stylem dzieje „głupiego” Franka, który chce powstrzymać wieśniaków od wyjazdu do Brazylji. — W części literackiej spotykamy obok oceny „Wypisów” prof. Tarnowskiego przez znanego warszawskiego pedagoga p. Bądkiewicza, dwie wyborne recenzje pióra W. Bogusławskiego, a wreszcie całe obszernie studjum J. Weyassenhoffa o Maurycym Maeterlincku i szkole dekadentów. Artykuł, napisany jasno i żywo, wykazuje całą niedorzeczność dekadentycznej teorii i potępia szalony kierunek, co przeświadcza wrażeń dźwięku i pojmując fałszywe znaczenie symbolu „myślom — jak mówi Słowacki — własne odejmuje twarz.“

Dział ekonomiczny.

Wiedeń 8 maja. (G) Targ międzynarodowy był mało ożywiony z powodu niepomysłnych notowań paryskich, wynikłych z odroczenia rosyjskiej pożyczki i podwyższenia stopy procentowej Banku angielskiego. Banki, wartości transportowe i renty prawie ogólnie spadły. W ostatniej godzinie ruch się nieco ożywił. Z Paryża nadchodziły spokojniejsze wiadomości, z Berlina doniesiono o interwencji rosyjskiego rządu na rzecz kursu rubla. Staatsbahny poszły w górę. Renty jednak miały notowania bardzo mierne, akcje bankowe poniosły straty. Kurs walut podlegał rozmaitym fluktuacjom, ostatnie zakończył się zwykłą.

Ceny spirytusu na giełdzie zbożowej wiedeńskiej 21— — 21-25; na maj-sierpień 21— — 21-25.

Telegramy własne „Czasu“.

Lwów 9go maja. Od godziny 9ej rano ulice, któremi przejeżdżał miał orszak na chrzest nowonarodzonej Arcyksiężniczki i plac przed kościołem archidiecejalnym, przepełnione były publicznością. Kilka minut przed godziną 11 cały orszak w kilku powozach przybył do kościoła katedralnego. W przednieku kościoła przyjął rodziców chrzestnych i nowonarodzoną Arcyksiężniczkę X. Arcybiskup Morawski w otoczeniu duchowieństwa i poprowadził ich do wielkiego ołtarza, gdzie byli obecni X. Metropolita Sembratowicz i X. Arcybiskup Issakowicz. W uroczystości wzięli udział: Arcyks. Leopold Salwator, ojciec nowonarodzonej, dalej Arcyks. Karol Salwator, Arcyks. Marya Immaculata, Don Carlos, książe Madryta, Arcyks. Franciszek Salwator, Arcyks. Marya Walerya, Arcyksiąże Albrecht Salwator i Arcyks. Marya Beatrix. Jako rodzice chrzestni fungowali: infantka Marya Beatrix, siostra Arcyksiężniczki Blanki i Arcyksiąże Karol Salwator, ojciec Arcyksięcia Leopolda Salwatora. Jako goście Arcyksięcia zaproszeni zostali X. Arcybiskupi Morawski, Issakowicz i Sembratowicz, Namiestnik hr. Badeni, ks. Windischgrätz, Marszałek ks. Sanguszko, prezydent miasta Mochnacki i major Vuicz, były nauczyciel Arcyksięcia Leopolda Salwatora. Nadto

w presbiterium kościoła zarezerwowano miejsca dla innych osób za kartami wstępu. Byli tam obecni naczelnicy władz rządowych i autonomicznych, generałicya i wiele osób z arystokracji. Obrzęd chrztu dopełnił X. Arcybiskup Morawski w otoczeniu liczego duchowieństwa. Nowonarodzona Arcyksiężniczka otrzymała imiona: Marya Dolores Beatrix Karolina Blanca Leopoldyna Małgorzata Anna.

Arcyksiąże Leopold Salwator zaprosił również na uroczystość chrztu wszystkich oficerów pułku artylerji, przy którym służy we Lwowie. Do kościoła, względnie nawy, był wstęp wolny dla publiczności, która też wypełniła katedrę po brzegi. Po skończonej uroczystości, cały orszak powrócił do rezydencji Arcyksięcia Leopolda Salwatora.

Arcyksiąże Franciszek Salwator wraz z małżonką Arcyks. Maryą Waleryą powracają jutro po południu pociągami kurierskimi do Wiednia. Przybyli oci dopiero dziś rano do Lwowa. Przyjęcia urzędowego nie było, natomiast jutro przy wyjeździe na reprezentacya miejską złożył hołd i pożegnał na dworcu kolejowym córkę Cesarza.

Telegramy biura koresp.

Wiedeń 9 maja. Po zamknięciu wczorajszego posiedzenia Izby udał się hr. Taaffe na czele wszystkich członków gabinetu do biura prezydenta Smolki. Hr. Taaffe wyraził Smolce imieniem całego ministerjum najgorętsze podziękowanie za jego wniosek wyrażenia N. Pann uczuć lojalności Izby.

Ministrowie zamierzali następnie udać się do wiceprezydenta Chlumeckego; ten jednak tymczasem zjawił się właśnie w biurze prezydenta Smolki. Hr. Taaffe zwrócił się więc do niego i wyraził mu najserdeczniejsze podziękowanie ze strony gabinetu za kierowanie dyskusją wczorajszą i za podniesie patryotyczne jego końcowe przemówienie.

Na jutro, 10 maja, w południe wyznaczono przyjęcie prezydium Izby przez Cesarza.

Wiedeń 9 maja. *Fremdenblatt* ogłasza restrykt ministra handlu, wystosowany do korporacyi fachowych całego państwa, w którym minister, wskazując na mające się rozpocząć na podstawie podpisanego traktatu taryfowego z Niemcami rokowania ze Szwajcaryą, Serbią, Włochami i Rumunią, żąda opinii naprzód w sprawie układów ze Szwajcaryą. Zwraca przytem szczególną uwagę na artykuły eksportu austriackiego, które na przyszłość ulegać będą nowej szwajcarskiej taryfie cłowej. Opinie dotyczące rokowań z Włochami mają być przedłożone najdalej do 15 lipca b. r., sprawozdania zaś o wpływie nowego z dniem 10 lipca b. r. w życie wchodzącego rumuńskiego systemu cłowego na wywóz austriacki, winny być złożone najdalej w ciągu dwóch miesięcy.

Wiedeń 9 maja. *N. fr. Presse* donosi, że zarząd kolei Karola Ludwika otrzymał wczoraj urzędowe wezwanie ze strony ministra handlu, aby zamianował delegatów, którzy mają imieniem kolei rozpocząć w pierwszych dniach czerwca b. r. rokowania z reprezentantami rządu w sprawie upaństwowienia kolei Karola Ludwika. Reskrypt wspomina, że zamiarem rządu jest objąć linie kolei Karola Ludwika w r. 1892.

Wiedeń 9 maja. *Wiener Zig* ogłasza: Cesarz polecił, aby dyrektorowi powiatowej Dyrekcji skarbu w Krakowie radcy dworu Hayling-Degenfeldowi, przy sposobności przeniesienia go w stan spoczynku, wyrażono Najwyższe zadowolenie.

Dalej nadał Cesarz dyrektorowi ruchu kolei państwowych w Krakowie Wiktorowi Kolosvary'emu tytuł radcy rządowego.

Berlin 9 maja. Parlament przyjął wniosek rządowy, mocą którego obrady parlamentu mają być niebawem odroczone do 18 listopada.

Berlin 9 maja. *Nordd. Allg. Zig* omawia założenie łańcucha do holowania statków na Dunaju aż do Ratysbony i oświadcza, że sprawa ta nie obchodzi samą tylko Bawaryą, ale całe Niemcy, bo skoro tylko traktat handlowy austriacko-niemiecki wejdzie w życie, można się spodziewać ożywionego wymiany towarów między Niemcami a Austryą i położonemi za nią krajami.

London 9 maja. Według autentycznego doniesienia *Timesa* stwierdza się wiadomość, że baron Hirsch zakupuje wielkie przestrzenie ziemi w Argentynie dla osiedlenia tam żydów rosyjskich. Kupno ostateczne nie jest jeszcze dokonane. Samo się przez się rozumie, że musi upłynąć dość znaczna ilość czasu, zanim się odpowiednie przygotowania na zakupionych terytoryach poczyni.

Leodyum 9 maja. Aresztowano znaczną liczbę osób za dokonane rabunki i podżeganie do nadużyć. W ciągu nocy napadano w wielu miejscach z rewolwerami w rękę strażę wojskową. Mała tylko liczba strejkujących powraca do pracy.

W kotlinie centralnej nie był strejk tak rozszerzonym, jak mniemano.

Rzym 9 maja. Dziennik urzędowy ogłasza ustawę, przyzwalającą na zastąpienie artykułu 29 austro-włoskiego traktatu handlowego i żegluznego nowymi artykułami.

Wenecya 9 maja. Arcyksiężna Stefania przybyła tu.

Petersburg 9-go maja. Książę czarnogórski przed odjazdem przyjmował na dłuższej audyencyi przewodniczącego słowiańskiego Towarzystwa dobroczynności hr. Ignatiawa, oraz deputacya bawiarów tutej Bułgarów, Serbów i Czarnogórców.

Capetown 9 maja. Gubernator Przylądka Dobrej Nadziei proklamował zwierzchnictwo królowej nad krajem Bastar i anneksyę tego terytorium do kraju Bezuana.

Od Administracyi „Czasu.“

Na odnowienie katedry na Wawelu nadesłał X. J. Palewski, wikary z Bochni, 1 złr.; p. St. Czajkówna, nauczycielka, 1 złr.

Na wydawnictwo *Rzemiślnika polskiego* nadesłał X. J. Palewski 1 złr.

Dla unty P. Ulańskiego nadesłano pod lit. F. P. z B. 3 złr.

Nadesłane.

(Artykuły w dziale tym nie pochodzą od Redakcyi).

Dnia 4 b. m. zgabiono w ogrodzie Krakowskim sygnet złoty z herbem Koss; uprasza się Szanownego znalazcę, który pytał obecnych w ogrodzie czy nie zgabili pierścienia — o odesłanie go do domu p. W. Kossaka w Krakowie przy ulicy Zwierzynieckiej. (1157)

Dr JAWORSKI

prof. Uniwersytetu Jagiell.

ordynuje obecnie przy ulicy Sławkowskiej pod l. 31 od godz. 3—4 po południu. (1192 3-3)

Wszech nauk lekarskich

Dr Tadeusz Mayzel

sekundaryusz Szpitala św. Łazarza w Krakowie, lekarz chorób skórnych i wener. — udziela porady codziennie od 3—4 po południu, chorym ubogim bezpłatnie od 4—5. Ulica św. Gertrudy Nr 8, I piętro. (887 5-12)

Dr Kazimierz Kaden

ordynuje w sezonie bieżącym jak w roku zeszłym w Iwoniczu. (1196 1-3)

Fischer's Chocolate Extract najlepszy.

(1029 14-100)

Kto cierpi ból zębów, znajdzie niezawodną pomoc u uznaney prawdziwej (2258 8-8)

Dra Poppa anaterynowej wodzie do ust.

Dra Poppa prosek do zębów lub pasta do zębów są najlepszymi i najwięcej uznanymi **środkami czyszczącymi zębów.** — Lito nabycia w Wiedniu, I. Bognegasse. 2, tudzież we wszystkich aptekach, perfumeryach i drogueryach w Krakowie i Galicyi.

Wodolecznica Sulz,

stacya kolei Południowej Kaltenleutgeben. Właściciel i kierownik lekarski Dr Emil Lövy. Otwarcie 1 maja. Prospekta na żądanie. (954 3-6)

KURSA TELEGRAFICZNE.

Wiedeń 9 m.aja. 2 godzina 30 min. popoł.

Waga	Waga	Waga	Waga
Renta austriacka	92 05	Anglobanki	160 30
5% złota	92 —	Unifony	234 —
5% pap. nieop.	10 40	Bankvereiny	114 —
Akcyje Ban. Aus.-W.	101 85	Akcyje Linderbank	216 —
„ kredytowe	999 —	„ kol Kar. Lud.	245 —
London	300 50	„ lwowski	232 —
Napoleony	118 15	„ czerniow.	245 —
Dukaty	9 33 1/2	„ połudn.	116 25
Marki	5 53	Elbehale	228 50
5% Renta węg. pap.	57 70	Nordbahn	2810
4% „ „ „ „	101 3	Staatsbahn	266 12
Losy prem. węg.	104 60	Alpiny	—
Losy tureckie	138 —	Akcyje tytoniowe	159 25
	35 10	Ruble	138 87

Uspokobienie giełdy: dość stałe.

Berlin 9 maja.

Banknoty austr.	173 45	4% Listy likw. pol.	72 —
Krótki Wiedeń	172 95	Akc. kol. Kar. Lud.	95 90
Banknoty ros.	241 —	„ austr. kred.	163 —
5% Listy zast. pols.	74 90	Ultimo Ruble	241 —

ODPOWIEDZIALNY REDAKTOR I WYDAWCA

Antoni Kłobukowski.

Kurs pieniędzy i papierów publicznych.			
Kraków 9 maja.			
Waluty.			
	placę	śladaje	
Ruble rosyjskie papierowe za 100	138 —	139 50	
Marki niemieckie	57 42	57 90	
20-to frankówka ważna	9 80	9 40	
Rubel srebrny obraczkowy	1 85	1 45	
Oblięi.			
Za 100 fl. wart. im. oprócz kuponu bież.			
Wspólna państwowa renta papierowa	92 —	92 50	
Galicyskie obligacye indemnizacyjne	104 70	105 40	
4%, gal. Oblig. propinacyjne 26-letnie	93 50	94 10	
4%, galicyjska pożyczka krajowa	103 —	105 —	
5%, oblig. komun. gal. Banku krajowego	98 40	99 —	
4%, listy likw. Kr. Pol. za 100 r. im. w. oprócz kup. bież. w rublach i kop.	100 80	101 50	
97 —	98 50		
Listy zastawne i dłużne.			
Za 100 fl. im. wart. oprócz kuponu bież.			
4%, gal. Banku krajowego	98 75	99 35	
4%, " " " " " "	97 50	98 50	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "	95 90	96 —	
4%, " " " " " "</			

Polka w sile wieku, mogąca się wy-
kazać najchłubniejszemi swia-
dectwami, zamieszkała w Paryżu od lat
kilku, rekomendowana przez damy za-
szczytnie znane, mówiąca po francusku
i po niemiecku, znająca dobrze kraj i sz-
czytnie sukien, jak również domowe gos-
podarstwo, pragnęła znaleźć pomieszcze-
nie w kraju rodzinnym przedewszystkiem
lub w innych krajach, tak do podróży jak
do domowych zajęć. — Adres: S. R. 54 r.
du Faubourg St. Honoré, Paris. (1118-13)

Dr. med. Czesław Stiche
ordynuje w **Karlsbadzie**, mieszka jak
dawniej (1047-2-3)
Kreuzgasse Insel Rügen.

STYRYJSKIEJ
świeżej krowianki
również **wiedeńskiej** z zakładu
Maurycy Haya,
także **Józefa Freysingera** w Nisku,
oraz **prof. Barańskiego** i **Kretowicza**
dost. można
w aptece „**pod Gwiazdą**”
Konstantego Wiszniewskiego
w Krakowie przy ulicy Floryańskiej.
(972-4)

Zarząd ogrodów w Oliszy,
naprzeciw Cmentarza krakowskiego,
poleca Szan. Publiczności na tegoroczny sezon
wielki wybór wysadzonek kwiatowych
jakote: **branki, azaleki, azarant-**
najki, gwoźdźniki i t. p., oraz **drzewka**
**najtowszenniejsze do obsadzania gro-
bów, brzozy płaczące, wierzby, róże,**
jesiony, głogi, konifery.
Zarząd podejmuje się obsadzania grobów drze-
wami i kwiatami, podług życzenia Szanow. Publi-
czności; również poleca **wielki zapas drzew**
owocowych w gatunkach wyborowych
po cenach jaknajniższych przystęp-
nych. (963-3-8)

Skład Nasion i Herbaty
w Krakowie przy ul. Sławkowskiej 10,
naprzeciw Grand-Hotelu,
poleca na zasiewy wiosenne wszelkie
nasiona pastewne, leśne, warzywne
i kwiatowe, a mianowicie: **buraki,**
Marchew, Koniczyny, Lucerne francu-
ską oryginalną, „Koniaki zab-“
oryginalny amerykański
będący już na miejscu.

W TYMŻE SKŁADZIE:
Herbata po 2 zlr. 30 c., 2 zlr. 80 c.,
3 zlr. 30 c. i 3 zlr. 80 c. Kwi-
at (Pecco) 5 zlr., Okruchy herbat 1 zlr.
70 c. i 2 zlr. za 1/2 kilo, oraz **Wina**
francuskie oryginalne domu pp. Schrö-
der de Constans z Bordeaux. Koniaki
kuracyjne. (689-8-)

Papier klozetowy 15 c.
Schottwiener Papierfabrik,
Wien, VII, Kaiserstrasse 76.
(17-18-)

Zu beziehen durch jede Buchhandlung ist die
preisgekrönte in 20 Auflage erschienene Schrift
des Med-Rath Dr Müller über das
gottliche Nerven und
Sexual-System
Freie Zusendung unter Couvert für 60 Kr. in
Briefmarken. (156-18-62)
Eduard Bendt, Braunschweig.

Pompy
do wszelkiego użytku i każ-
dej głębokości, elegancie,
silne i za przystępną cenę
dostać można w Składzie
maszyn rolniczych
J. B. Prüwera
w Krakowie, ul. Floryańska
Nr. 32. (1020-3-4)

KASY
stare i nowe sprzedaje najtaniej (874-47-)
AMIL WEINER, Wien, I., Salzthorgasse 4.

Ekstrakt orzechowy
do farbowania siwych włosów,
wyna: **A. Maczyskiego**, perfu-
laku
w **Wiedniu**, **Kärntnerstrasse 19.**
Estraktem tym, który wyrabiany jest z zie-
lonych łupin orzecha włoskiego, najtaniej
i najpewniej farbować można siwe włosy na
kolory: blond, szary, brunatny i czarny;
nadaje włosom najdalej po 15 min. kolor
włosciwy, także kolor ten przy myciu nie
schodzi. Ze wszystkich znanych farb do
włosów, ekstrakt orzechowy, jako czysto ro-
ślinny, ani zdrowiu ani włosom nie szkodzi.
W porównaniu lepszy jest od wszel-
kich innych farb, części metaliczne zawierających.
I flak. ekstrakt orzechowy, płynnego zlr. 1-50
i słoik pomady orzechowej zlr. 1-
i flakon olejku orzechowego zlr. 1-
Składy w Krakowie mają: **W. Fenz kup-**
iec, Konstanty Wiszniewski aptekarz.
(1202-1-20)

DYREKCJA Kasy Oszczędności MIASTA KRAKOWA

podaje niniejszem do publicznej wiadomości,
iż w myśl uchwały Wydziału Wielkiego z dnia 9 kwietnia 1891 r.
zniżyła Kasa Oszczędności
od dnia 1 lipca 1891 r.
stopę procentową od wszystkich wkładek
na 4% od sta.

Zarazem zniża Kasa Oszczędności stopę procentową:
a) od zaliczek na zastaw papierów wartościowych z 5 3/4% na
5 1/2% od dnia 1 lipca 1891 r.;
b) od eskontu weksli z 5 3/4% na 5 1/2% także od 1 lipca 1891 r.;
c) od pożyczek zaś hipotecznych na dobra i realności, tudzież
d) od pożyczek na skrypta dłużne (pożyczek gminnych) liczyć bę-
dzie Kasa Oszczędności po 5% począwszy od 1 lipca 1891 r.
Zniżenie stopy procentowej od pożyczek pod c) i d) wecho-
dzi w życie z terminem najbliższej raty płatnej po dniu 30
czerwca 1891 r.
Do opłacenia zniżonej stopy procentowej od pożyczek hipo-
tecznych i gminnych powyżej pod c) i d) wymienionych, będą
mieć prawo ci tylko dłużnicy, przeciw którym nie będą czynione
kroki sądowe przez Kasę Oszczędności miasta Krakowa, celem
zrealizowania należności w całości lub w części. (1155-1-3)
Kraków, dnia 30 kwietnia 1891 r.

Od 20 lat we Lwowie w hotelu Żorża.

Największy wybór maszyn do szycia
Singera ręczne od 28 do 48 Zlr.
nożne 30 65
gotówka 10% taniej.
Józef Jwanicki
mechanik i specjalista
Lwów Kraków
Hotel Żorża Rynek 25.

Sprzedanych maszyn 12,000.
(1209-1-)

THE PATENT „DARNING WEAVER“ przrząd do cérowania,

Górne haczyki są
ruchome i tkają
przez ciągłe obra-
nie samodzielnie.
zbadany i polecony przez wiedz. Towarzystwo zarobku
kobiet i wiedz. Towarzystwo gospodni domu, w użyciu
w szkołach żeńskich w Wiedniu jako środek naukowy.
Każda robotę do cérowania, czy pończochy, płótno i t. p. więcej
lub mniej uszkodzoną, wykonują nasz przrząd przez każde dziecko
szybko i bardzo równo, jak nowa robotę. Cena z opisem użycia i ro-
boty na próbie 2 zlr., opłatnie 2 zlr. 25 ct. Do nabycia u B. Webera,
jen. zastępcy dla Europy Pat. „Darning Weaver“ Towarzystwa przrząd
do cérowania, w Wiedniu, I., Rothenthurmstrasse Nr. 19.
Polecenia.
Pani **Maria Pankowa**, rynek 17, we Lwowie 24 Kwietnia
1890 r. Z wyniku robot do cérowania na Pańskim małym przrządzie
jestem tak zadowolona, że oń się spowodowaną donieść Panu o tem.
Przrząd ten z własnego doświadczenia polecać będę wszy-
stkim moim znajomym.
Pani **Józefa Ulenicka**, ulica Lipowa 2, we Lwowie. Wskutek
polecenia p. Kriegera-Haberowej, u której widziałam Pański przrząd do
cérowania w ruchu, proszę o przysłanie jednej sztuki.
Pani **Marya Gregorowiczowa**, we Lwowie 31 stycznia 1890. Robotą Pańskim
przrządem do cérowania jest bardzo przyjemną i nadzwyczaj regularną, czego wolną ręką
bezwzględnie nie można wykonać.
Pani **radcyńni Marya Teresa Prexell** we Lwowie, ul. Zybkiewiczza 26. Pański
przrząd do cérowania jest znakomitym, a wkrótce zarówno jak maszyna do szycia stanie
się w każdym gospodarstwie domowym niezbędnym. (1007-7-)

OD 20 lat LAT UZNANE.

Bergera tecz. MYDŁO SMOŁOWCOWE.

Przez słynnych lekarzy polecane, bywa używane prawie we wszystkich państwach Europy
z świetnym skutkiem na
WSZELKIE WYRZUTY SKÓRNE
szczególniej na przewlekłe i huszące się liszaje, świerzb, strupy i pasożytnicze wyrzuty, tudzież na
czerwoność nosa, odmarznięcia, pocenia nóg, lupież na głowie i brodzie. — **Bergera mydło**
smołowcowe zawiera 40% smołowa drzewnego i wyróżnia się znacz-
nie między wszelkimi innymi mydłami smołowcowymi w handlu. Celem ochronie
nia się przed fałszowaniem należy żądać wyraźnie Bergera mydła smo-
łowcowego i uważać na wydrukowany obok znak ochronny. W uporeczywych
cierpieniach skórnych używa się zamiast mydła smołowcowego skutecznie
Bergera mydła smołowcowo-siarczanego
Jako łagodniejsze mydło smołowcowe do usunięcia wszelkich **NIECZYSTOŚCI**
CERY, na wyrzuty skórne i na głowie u dzieci, tudzież jako niezdrwane **mydło do mycia**
i kąpieli dla codziennego użytku służy, zawierające 35% gliceryny i pachnące.
Bergera glicerynowe mydło smołowcowe.
Cena sztuki każdego gatunku 35 ct. wraz z broszurą, 3 szt. 1 zlr., 6 szt. 1 zlr. 1-90.
Z innych mydeł **Bergera** poleca się następujące, zasługujące na uwagę: **Mydło ben-**
zowe dla udelikatnienia cery; **mydło borakowe** przeciw wypryskom; **mydło karbo-**
lowe do wygładzania cery i blizn po ospie i jako mydło odwarajające; **mydło ichtyolowe**
na reumatyzm i czerwoność twarzy; **Bergera igliwowe mydło do kąpieli i igliwowe**
mydło toaletowe; Bergera mydło dla małych dzieci (25 c.); mydło pigwowe
bardzo skuteczne; mydło tanninowe przeciw poceniu nóg i wypadaniu włosów; **mydło**
do zębów, najlepszy środek czyszczenia zębów. Względem wszystkich innych mydeł **Ber-**
gera zwracamy uwagę na broszurę. Należy żądać zawsze **mydeł Bergera**, gdyż istnieją
liczne naśladowania bez skutku.
Fabryka i główna rozsyłka: G. Hell & Comp. w Opawie,
odznaczona dyplomem honorowym na międzynarodowej wystawie farma-
ceutyecznej w Wiedniu 1883 roku.
Składy w Krakowie mają: pp. aptekarze **W. Redyk, W. Borkowski, E. Stockmar,**
K. Wiszniewski, F. Sobierajski, R. Wilczyński, Leo Rosner; w Willelce B. Mieczyski; w Bo-
chini M. Gatty; w Tarnowie L. Chodacki; w Rzeszowie A. Karpiński; w Nowym Sączu
R. Jakubowski, W. Filippek; w Starym Sączu J. Macudziński; w Chrzanowie F. Włocki;
w Oświęcimie A. Polaczek; w Żywcu J. Herdliczka, L. Graff; w Wadowicach S. Ku-
rowski; dalej we wszystkich aptekach galicyjskich. (648-10-30)

NAKŁADEM KSIĘGARNI Spółki Wydawniczej Polskiej w Krakowie

wyszła z druku książka p. t.:

Dzień 3go Maja 1791 r.

Książka ta jest najdokładniejszym i najobszerniejszym opowiadaniem współ-
czesnem o dniu 3go Maja. Obejmuje ona wszystkie chwile tego dnia, jak
po sobie następowały i **wszystkie mowy sejmowe w całej**
osnowie. Wydał ją przed stu laty **X. Fr. Siarczyński**, który
na sejmie konstytucyjnym spisywał mowy posłów dla króla. Wydanie to
drugie jest powtórzeniem bez żadnej zmiany pierwszego, **z wierną po-**
dobizną karty tytułowej, oraz z dodatkiem autentycznego tekstu
Ustawy rządowej. (1027-8-10)

Dziółko to w 8ce obejmuje str. 187. — Cena 75 ct.

SERY: JAJA

EMENTHALSKI 1 kłgr. zlr. 1-60
OLPIŃSKI, CICHAWSKI 1 kłgr. „ 1-
IMPERIAL sztuka „ 18
DESEROWY „ „ 30
po cenach targowych (888-42-)

w Mleczarni Dobrzyńskiej.

Pierwsza c. k. uprzyw. SCHATAUERSKA
Fabryka sztucznego bazaltu, wyrobów szamotowych
i kamionkowych
K. Schlampa,
Zakład szlamowania kaolinu w WINAU pod Znaim.
Wiedeń, I., Maysedergasse 4.
Klinkery do brukowania chodników, zajązdów,
podwozy, stajen i ulic. — Rury, nasady kominowe,
płyty i naczynia kamionkowe polewane.
Ogniotrwała cegła szamotowa.
Rury dymowe i ogniskowe, kaolin podwojnie szlamowany biały.
Wykonuje kanalizację z kamionek.
Zastępca: **H. i A. Lorie w Krakowie,**
ul. św. Gertrudy L. 14. (623-4-10)

IWONICZ

ZAKŁAD ZDROJOWO-KĄPIELOWY
szczawny alkaliczny, jod i brom
zawierające,

skuteczne w chorobach **skroficznych** i ich złośliwych następstwach,
chorobach skórnych, syfilisach, reumatyzmie, nieżytych błon śluzowych,
zapaleniach stawów i okostnej, oraz w rozlicznych chorobach kobiecych.
Kąpiele mineralne, wzbogacone **nowo odkrytem** w głębokości
371 metr. **źródłem słono-jodowem** o niewyczerpanej obfitości,
kąpiele borowinowe, tuszowe i basenowe.
Mleko, żółtyca, Inhalatorium.
Znakomita stacya klimatyczno-lecznicza.
Instytut leczniczo-pedagogiczny dla chłopców pod kierunkiem prof.
gimn. lwowskiego **Dra Waigla i Lekarza zakładowego.**
Pora kąpielowa podzielona na 3 sezony **od 20 maja do**
końca września. Mieszkańcy w pierwszym i ostatnim sezonie tańsze.
Rady lekarskiej udziela **Dr. Klemens Dębicki** lekarz zakła-
dowy i **Dr. Kazimierz Kaden.**
Słody wód min., soli i łąg na kąpiele domowe we wszystkich
aptekach i handlach wód w kraju i zagranicą. (1043-2-13)
Prospecta opłatnie rozsyła Dyrekcya.

NATURALNY Biliński zdroj szczawiovowy!

Oddawna uznany zdroj leczniczy. Wyborny napój
dyetetyczny.

Składy we wszystkich handlach wód
mineralnych.

[416-5-22] Zarząd zdrojowy w **BILINIE** (w Czechach).

G. K. AUSTRYACKIE KOLEJE PANTWOWE.

WYCIĄG Z ROZKŁADU JAZDY

ważny od 1 października 1890 r.

Odjazd z Krakowa (Podgórze)			Przyjazd do Krakowa (Podgórze)		
6:15 rano	(poc. mieszany Nr. 7)	z Krakowa (k. K. I.)	5:42 rano	(poc. osobowy Nr. 317)	do Podgórze-Bonarki
6:35 „	(poc. miesz. Nr. 354)	do Oświęcimia	5:56 „	(poc. osobowy Nr. 317)	do Podgórze-Bonarki
6:50 „	(poc. miesz. Nr. 354)	z Podgórze-Bonarki	6:02 „	(poc. miesz. Nr. 2439)	do Krakowa (k. Półn.)
9:— rano	(poc. miesz. Nr. 2439)	z Krakowa (k. Półn.)	6:30 „	(poc. osobowy Nr. 6)	do Krakowa (k. K. Lud.)
9:37 „	(poc. osobowy Nr. 312)	z Zwardonia	10:19 rano	(poc. mieszany Nr. 359)	do Podgórze-Bonarki
9:59 „	(poc. osobowy Nr. 312)	z Bielska, Wła	10:35 „	(poc. mieszany Nr. 359)	do Podgórze-Bonarki
9:05 popo.	(poc. miesz. Nr. 2435)	z Krakowa (k. Półn.)	10:47 „	(poc. miesz. Nr. 2434)	do Krakowa (k. Półn.)
9:44 „	(poc. mieszany Nr. 356)	do Oświęcimia	3:47 popo.	(poc. osobowy Nr. 311)	z Zwardonia
3:01 „	(poc. mieszany Nr. 356)	z Podgórze-Bonarki	4:03 „	(poc. miesz. Nr. 2438)	do Krakowa (k. Półn.)
6:55 wiecz.	(poc. miesz. Nr. 2431)	do Żywca.	4:18 „	(poc. osobowy Nr. 311)	z Orlowa, Now. Sącz
7:32 „	(poc. osobowy Nr. 318)	z Krakowa (k. Półn.)	8:47 wiecz.	(poc. mieszany Nr. 357)	z Podgórze-Bonarki
7:55 „	(poc. osobowy Nr. 318)	z Krakowa (k. Półn.)	9:06 „	(poc. mieszany Nr. 357)	z Podgórze-Bonarki
Odjazd z Tarnowa:			Przyjazd do Tarnowa:		
4:46 rano	(pociąg mieszany Nr. 454)	do Orlowa, Now. Sącz, Żywiec	12:15 w nocy	(poc. mieszany Nr. 455)	z Żywca
9:54 „	(poc. osobowy Nr. 420)	do Chyrowa, Stryja	11:12 przedpo.	(poc. osobowy Nr. 413)	z Orlowa, Now. Sącz, Żywiec
2:39 popo.	(poc. osobowy 418)	do Orlowa, Now. Sącz, Chyrowa, Stryja	7:40 wiecz.	(poc. osobowy Nr. 419)	z Orlowa, Now. Sącz, Żywiec

Czas podany jest według zegara pociągowego.
Rozkłady jazdy w formie kieszonkowej nabyć można po cenie 5 ct. we wszystkich stacy-
c. k. austr. kol. i państwowych lub u konduktorów.

Wdowa z kilkorgiem
dzieci, zosta-
jąca w rozpaczliwym położeniu, zwraca się
do sere litościwych, prosząc o pomoc.
Administracya „Czasu“ udzieli w tym
względzie bliższych wskazówek. (1157-2-3)

Mężczyzna

liczący lat 24, ukończony prawnik, przy-
stojny, z dobrej rodziny, posiadający kilkun-
siętny kapitał; poszukuje żony o podobnej ce-
chal małżeńskich. — Jako posag pożądanym
skromny majątek ziemski. — Adres: „**Rol-**
nik“ w Administracyi „Czasu“. (1180-1-5)

Willa Lipki

jest do wynajęcia. Bliższa wiadomość przy
ul. Gołębiej L. 5, II. piętro. (1204-1-3)

Rzadca eko-oniczny, wyszkolony
w zawoście, z duższą
praktyką, mający chlubne świadectwa, a w razie
danych i rekomendacyi, kawaler, pragnie zmienić
od 1 lipca r. b. posadę, życząc sobie ordynaryi.
Łaskawe zgłoszenia pod lit. **F. P.** poste rest.
Podgórze pod Krakowem. (1185-2-3)

Dr. A. ROTH,

em. lekarz powiatowy,
osiedlił się na stałe w **Tarnowie**
i mieszka przy ul. Targowej l. 13.
(1095-4-6)

Mieszkanie letnie

do wynajęcia w **Przybo-**
rowie koło Słotwiny.

2 lub 3 pokoje, zupełnie umeblowane,
z wikttem, na życzenie może i kuchnia
być oddana.

Użycie 2 ogrodów owocowych.

Bliższej wiadomości udziela p. **M.**
Salb w Krakowie przcz ulicy
Wolskiej pod Nr. 14. (971-2-3)

Pomiary, oszacowania w celu kupna
lasów i wszelkie prace wchodzące w za-
kres gospodarstwa leśnego przyjmuje do
wykonania **Biuro techniczno-leśne**
nadleśniczego Józefa Landy
w Krakowie przy ulicy Dietla
pod Nr. 105. (1078-5-10)

WIELA

na Półwsiu Zwierzynieckim, **jest pod**
korzystnymi warunkami do
sprowadzenia. Bliższa wiadomość w gl.
Rynku, linia A—B Nr. 37, na III. piętrze,
między godz. 3—5. (1009-7-10)

Dyrekcya Towarzystwa tkaczy

przy krajowej szkole tkackiej
w Korczynie

(pocztą loco),

poleca Szanownej Publiczności słynne wy-
roby korczyńskie, czysto luiane, jak: płó-
tna w różnych gatunkach, wszelką bieliznę
stołową, zwykłą i adamaszkową roboty,
ręczniki zwykle, adamaszkowe i kąpielowe
tureckie, dymy, płótna żaglowe, liberyjne,
chustki, ściertki itd. wyroby w zakres wy-
robów tkackich wchodzące po umiarko-
wanych cenach.

Cenniki i próbki wysyła się opłatnie.

Uprasza się Szanow. Publiczności o do-
kładny adres: „**Dyrekcya Towa-**
rzystwa tkaczy w Korczynie
ad Krosno“, żadna bowiem pierwsza
fabryka krajowa tkacka tu nie istnieje
i nie istniała. (896-4-6)

Wiele pieniędzy

moga roznie osoby wszelkich stanów zarobić,
jeżeli obejmą nasze **zastępstwo bankowe**
(prawne wystawione kwity ratelne i u-
działy towarzystw losowych). Firm
nasza ściśle rzetelna istnieje od 25 lat. Naj-
wyższą pr. wiza z pr. mią i ew. stała pensya
Commandit-Gesellschaft Brüder
Dirnfeld, Budapest, Badgasse 4.
(891-4-6)

Wieś

12 kilometrów od miasta
powiatowego Gródka, a
30 kilometr. od Lwowa odległa, przy go-
ścińcu murywanym, składająca się z 350
morgów doskonałych z natury i wysmien-
cie zagospodarowanych pól ornych (czarno-
ziem) i słodkich łąk, z zupełnie dobrymi
budynkami gospodarczymi i małym domem
mieszkalnym, z renomowaną chmielarnią,
jest zaraz albo od wiosny 1892 r. do sprze-
dania. — Bliższej wiadomości udziela Wny
Stanisław Agopowicz w Krupce, po-
cztą Komarno. (1094-4-8)

Skutki nadużyte niszczących
zdrowie, jak pewno i trwa-
le usunąć, ponęca jedynie w liczących
wydaniach rozpoznać i usunąć już
książka ilustrowana:

Dra Retau'a

Ochrona własna.

Cena wydania polskiego: 1 zlr.

Cena wydania niemieckiego: 2 zlr.

Tysiące znalazło w niej objaśnienie
swoich cierpień, a za użyciem kuracyi
w książce tej zaleconej — zupełne u-
zdrowienie. Za nadesłaniem franco na-
leżytości, otrzyma się książkę w kopie-
cie franco przez Magazyn Wydawnictwa
R. F. Bierer w Lipsku Verlagsg-Maga-
zin Leipzig, Neumarktstr. 10.
W Krakowie do nabycia w księgarni
J. M. Himmelblaus. (1083-3-3)

KSIEGARNIA KATOLICKA
Dr. Wład. Miłkowskiego
w Krakowie
ma na składzie głównym:
Rozmyślenia
o tajemnicach życia
Najświętszej Panny
napisał [1152-3-6]
X. Józef Sowiński.
Str. 231, w 16ce.
Cena egz. 50 ct., zaś w ozdobnej oprawie 90 ct.

Poszukuje się do wynajęcia
natychmiast
domku z ogrodem, złożonego z 5
pokoi — po za miastem — niedrogo —
w przyjemnym położeniu.
Oferty proszę składać w **hotelu Sa-**
skim pod lit. **W. R.** (1193-1-3)

Konkurs.
Nr. 313. (1207-1-3)

Rada Arcybractwa Miłosier-
dzia i Banku Pobożnego w Kra-
kowie ogłasza niniejszym konkurs na po-
sadę **taksatora** zastawów sukiennych
przy Banku Pobożnym od 1go września
1891 r., z placą roczną 120 złr., miesz-
kaniem bezpłatnym w domu Brackim pod
L. 466 Dz. I. i ryczałtem na opał miesz-
kania w kwocie 20 złr. rocznie.
Obowiązki określa osobna instrukcja.
Kaucja służbowa wynosi 50 złr.
Podania wnosić należy najdalej do **31**
maja b. r. do Arcybractwa Miłosierdzia
na ręce Sekretarza przy dołączeniu świad-
ectw wykazujących uzdolnienie kandy-
data.

Posada ta nadana zostanie w myśl art.
31 statutu na czas nieograniczony za trzech-
miesięcznym z początkiem każdego mie-
siąca dopuszczalnym wypowiedzeniem i nie
nadaje żadnego prawa do emerytury lub
zaopatrzenia wdów i sierot.
Kraków, dnia 1 maja 1891 r.
Starszy Arcybractwa: **Dr Markiewicz.**
Sekretarz: **Tomaszek.**

Pierwsza hamburska fabryka cygar
i dom dowozowy poszukuje **zdolnych agen-**
tów dla sprzedaży swych wyrobów majst. pry-
watnym za wys. prowiz. i w dan. razie stałą pen-
sję. Listy znać. **P. 9557** przyjmuje **H. El-**
sler biuro ogłosz. w Hamburgu. (1194-1-2)

Ajentów
Dla sprzedaży ustawą dozwolonych losów
przyjmuje pewien zakład bankowy pod
bardzo korzyst. warunkami.
Oferty pod „**B. 100**” przyjmuj. biuro
ogłoszeń **J. Danneberg** w Wiedniu, I.
Kumpfgasse 7. Telefon 4022. (1210-1-6)

Königliches Preussisches Standesamt,
Berlin, VI., Stallschreiberstrasse 54.

Aufgebot.
Es wird zur allgemeinen Kenntnis ge-
bracht, dass
1) der Kaufmann **Salo Herz**, wohn-
haft zu Berlin, Seydelstrasse 25, Sohn
des Kaufmanns Wigdor Herz u. dessen
Ehefrau Sara geborenen Sperber, wohn-
haft zu Tarnow;
2) und die **Eva Krutz**, ohne beson-
dere Beruf, wohnhaft zu Berlin, Rosen-
thalerstrasse 66, Tochter des zu Katschin
wohnhaften Handelsmanns Josef Krutz
und dessen zu Wronke verstorbenen
Ehefrau Linna geborenen Lissner;
die Ehe mit einander eingehen wollen.
Etwasige Einsprachen sind innerhalb vier-
zehn Tage dem unterzeichneten Standes-
beamten mitzuteilen. (1123)
Berlin, am 4ten Mai 1891.
Der Standesbeamte: **Goltdammer.**

Ogień! Ogień!
Wszelkie nowości przewyższają nowo-
wytwarzoną, patentowaną elektryczną
wieczną zapalniczką kieszonk.
której na paryskiej wystawie powszechnej i
wiedeńskiej wystawie gospodarczo-rol-
niczej sprzedano miliony sztuk.
Jestto najpraktyczniejszy i najlepszy
przedmiot obu wystaw. (1125-1-3)
Ta wieczna zapalniczka wykonana jest
z srebrnego niklu, wspaniale emaliowana
i zawiera bardzo trwałą zawsze elektry-
czną baterię, która za mechanicznym przy-
ciśnięciem zapala się w największym wi-
obrze i na każdej stójce, a nigdy nie chyb-
ci.
Cena sztuki 1 złr. 50 ct.
Jedynie i wyłącznie do nabycia u pod-
pisanego za gotówkę lub za zaliczką.
EXPORTHAUS
S. Altmann w Wiedniu,
I., Schönlaterngasse 13.

Nowości w welnie i bawełnie na damskie suknie otrzymał w wielkim wyborze i poleca **Kazimierz Niesiołowski** w Krakowie, Sukienice Nr. 24 i 25. Ceny bardzo niskie. (641-1-2)

Dnia Sgo Maja b. r. powracając
z Kościola na Skałce fiakrem
o godzinie wpót do 10 zrana,
wypadła
Książka do Nabożeństwa
„Nabożeństwo Katolickie“
wydane przez **Józefa Lubińskiego**, **opra-**
wna w czarną skórę. W niej
Msza w dwóch językach łacińskim i pol-
skim, ma kartki mocno używane, zawie-
rała kilkanaście obrazków świętych: Serce
Jezusa kolorowy, św. Anny pod Przyro-
wem, kilka pamiątkowych obrazków po-
zmarych, mianowicie: jeden czarny krzyż
przedstawiający, a obok data 1889, 18
Maja i mianowicie: Alfred Potocki; inny pa-
miątkowy s. p. Władysława Branickiego
i t. p. Łaskawy znalazca raczy odnieść
„pod Barany“, za co odbierze stosowne
wynagrodzenie. (1212)

Med. Dr. W. Kretowicz
ordynuje jak dawniej
w Karlsbadzie.
Mieszka: „**Stadt Warschau**“
Kaiserstrasse. (1195-1-5)

GOSPODARZ
w średnim wieku, żonaty, teoretycznie
i praktycznie wykształcony, obeznany z pro-
wadzeniem gorzelni, uprawą chmielu i wszy-
skimi gałęziami postępowego gospodar-
stwa, od lat kilkunastu i obecnie w wię-
kszym majątku samodzielnie pracujący,
posiadający chlubne świadectwa z pier-
wszych gospodarstw, zdolny do zastępstwa
właściciela w czynnościach przełożonego
obszaru, poszukuje odpowiedniej posady
od 1 lipca b. r. Oferty uprasza nadesłać
pod adresem: **Balicki w Krakowie, przy**
ulicy Krowoderskiej Nr. 45. (1192-1-3)

Oranżerya składająca się z 2000
roślin jest do nabycia
w Strusowie. — Bliższej wiadomości
udziela **A. Rogalski** tamże. (1190-1-3)

W małej willi
przy ulicy Retoryka na Wygodzie pod Nr. 4
i 5, są **trzy pokoje, przedpokój i ku-**
chnia z ogródkiem na parterze, zupełnie
suche, szpar lub od św. Jana do wynajęcia. Wej-
ście około małego domku pod Nr. 13.
Także sąsiedni domek parterowy z o-
gródkiem, wolny od podatków, jest do sprze-
dania. — Wiadomość u właścicieli na miejscu.
(1191-1-3)

Gips nawozowy i murarski
NAJLEPSZEJ JAKOŚCI
po cenach **bajecznie niskich**
poleca (726-8-10)

Skład materiałów budowlanych
Wiktora Lublinera
w Krakowie przy ul. Dietla pod L. 53.

Perla Karpát w Gór. Węgrzech.
Najświeższe naturalne ciepłe
źródła siarczane austr.-węg.
monarchii od 23 do 33° R.
Stacja kolej. **Tepla**
Trencsin-Teplitz
austr.-węg. Tow. kol.
państw. z **Krakó-**
wa przez **Bogu-**
min-Zylinę
jadą godzin
dziesięć.
Wskazane
w wypadkach
gośce, reuma-
tyzmu, w pora-
żeniach, nowotworach,
ischias, przewł. cho-
robach skórnych, pró-
chotniczym, obumarcia
ści itp. W maju i wrześniu
za 3 złr. dziennie pokój, ka-
piele i całe utrzymanie. Wyja-
śnienia i ilustrowane prospekt
rozsyła darmo **zarząd kąpiel.**
(704-8-5)
Kąpiele siarczane
Trenczyn-Cieplice.

Prawd. węgier. naturalne wina
własnego zbioru Erlauer, Visontayer czerwone
lub białe 4-4 1/2, litr. 2 złr. 30 do 2 60 ct., najl.
gatun. 3 złr. 20 ct., tokajskie samorodne 5 złr.
20 ct. Ausbruch 7 złr. 20 ct., najl. natur. słodkie
10 złr., wódka karpato-węg. Borowickie 3 złr.,
rozsyła w 5 k. paczki opłatnie za zaliczką, hur-
townie znacznie taniej **W. Faykiss**, producent
win i poczmistrz w **Podolinie** w Węgrzech.
(1086-10-10)

Gospodynie domu 3 k. 3-90, 5 k. 6-20,
10 k. 12 złr.
oszczędne, a chcąc pić dobrą smaczną ka-
wę, niechaj się udadzą do **Alstädter's Ka-**
fee-Bureau Budapest, gdzie codziennie od-
bywa się przesyłka pocztą w paczk. 3, 5 i 10 k.
najlepiej, gatunk. **mieszane kawy Kuba**
perowej i Mokka po 1 złr. 30 za kilo, za
gotówkę lub zaliczką. **Alstädter, Budapest,**
Königsplatz 22, 1. St. 15. (811-38-50)

Jedynym naturalnym środkiem przeczyszczającym, przyjemnego smaku, jest **WODA MINERALNA**

FRANCISZKA JÓZEFA
przez lekarskie powagi uznana jako **pewna i trwale skutkująca.** [2493-1-6]
Wszędzie do nabycia. — Dyrekcja drogi żelaznej **Franciszka Józefa** w Budapeszcie.

50 ct. Główny wygr. 1000 dukatów wartości, 1600 wygranych. (984-10-12)
Do nabycia u **A. HOLZERA** w Krakowie.
Ciągnięcie już dnia 17 maja 1891 r.
Tryesteńskie losy Seehospiz.
Papier z fabryki Braci Fijałkowskich w Bielsku.

RABKA
zakład kąpielowy u wód słonych jodo-bromowych,
najskuteczniejszych w chorobach skrofuleicznych, gośćcowych,
syfilitycznych, w następstwach chorób kiłowych, w kobiecych
słabościach i wielu innych,
otwarty zostanie 1 czerwca.
Lekarz zdrojowy, apteka, poczta ze stacją telegraficzną, osobne łazienki na
rżecz w bliskości zakładu, sala do zgromadzeń z czytelną czasopism, dwie trak-
tyernie, sklep z towarami, muzyka stała, są dla wygody publiczności w miejsen.
Oddalenie od kolei wynosi 10 minut jazdy omnibusem, a zamówienia mieszkań
przeszło 300 pokoi obejmujących, rozsyłanie wody, soli i łągu z wody leczniczej
wyrobionego, załatwia (1189-1-3)
Zarząd Zakładu.

Swoszowice
POD KRAKOWEM
Zakład kąpielowo-leczniczy.
Jedna z najsilniejszych wód siarczanych.
Wskazanie: w gośćcu stawowym, mięśniowym, dnie, żołądku, kile,
owrzodzeniach i obrzękach żołądkowych i kiłowych, w krzywicy, nerwobólach,
porażeniach, pozostałościach po ranach postrzałowych i ciętych, po złamaniach
kości, w zesztywnieniach stawów, otyłości, w bardzo wielu chorobach skórnych,
jakoteż w chorobach polegających na utrudnionym odpływie i przemianie krwi,
w chorobach kobiecych.
Kąpiele siarczane wodne i mułowe, hydroterapia, leczenie elektrycznością
i mięsieniem, wody mineralne krajowe i zagraniczne.
Lekarz zdrojowy Dr. Stefan Skrzyński, praktykujący
w klinice profesora Dra Korezińskiego.
Stacja kolei Transwersalnej, 6 kilometrów od Kra-
kowa, poczta i telegraf w miejsen.
Komunikacja pomiędzy Krakowem a Swoszowicami odbywa się 12 razy
dziennie koleją, nadto rano i popołudniu omnibusem. (1211-1-)
Początek sezonu od 1go czerwca do końca września.
Mieszkania umeblowane wynajmuje i wszelkich wyjaśnień udziela
Zarząd kąpielowy w Swoszowicach.

CARLSBAD.
Telefon „**Hotel Kroh**“ 22 a. i. b. 22 a. i. b.
Hotel pierwszorzędn.
Elektryczne oświetlenie.
Róg Parkstrasse, w najpiękniejszej części
zdrojowisk, naprzeciw parku miejsk. i w po-
bliżu wszystkich źródeł i kąpieł położony
Całkiem nowo z najwięk. komfortem i gu-
stem odpowiednio do teraźniejszych wyma-
gań urządzone, z wielką werandą ogrodo-
wą, z gustownymi salonami restauracyjnemi,
czytelnia i kawiarnia. Dźwignia osobowa
(Lift). Kąpiele i ekwipaż w domu. Pod
osobistym kierunkiem właściciela [1146-1-3]
C. L. Kroh, długoletn. dzierżawcy
restauracji kurhanu i parku miejskiego.

Nowy racjonalny sposób leczenia.
Świadectwa słynnych lekarzy.
Nieszkodliwy, bez lekarstwa.
Wszystkim cierpiącym na nerwy
poleca się najgoręcej wyszłą w 21 wydaniu broszurę
ROMANA WEISSMANNA:
O chorobach nerwowych i paraliżu,
zapobieżenie i wyleczenie.
Bezpłatnie można otrzymać w aptece (702-5)
Leona Rosnera w Krakowie.

Księżca Clary „Theresienbad“,
wodołecznicza w Eichwald pod Cieplcami w Czechach.
U stóp gór Kruszcowych. Od 1 kwietnia otwarte. Prospekt darmo i opłatnie.
(769-3-6)

Prawdziwą, niesfałszowaną
oryginalną normalną bieliznę z wełny owczej
i c. k. wyż. uprz.
patent. normal. kałesony do jazdy konnej
(fabrykauci **Jan Hampf & Söhne, Schönlinde**)
d. starca w uznanym najlepszym gatunku i po nader tanich cenach
tylko
Ignacy Kessler.
Główny skład w Wiedniu, I. Stephansplatz, Stock-im-Eisenplatz 7
Zamówienia z prowincji punktualnie za zaliczką. — Katalogi i cenniki
darmo i opłatnie. (64-174)
Uprasza się dokładnie uważać na adres.

FRANCISZKA JÓZEFA
przez lekarskie powagi uznana jako **pewna i trwale skutkująca.** [2493-1-6]
Wszędzie do nabycia. — Dyrekcja drogi żelaznej **Franciszka Józefa** w Budapeszcie.

NAKŁADEM
K. Bartoszewicza
w Krakowie, ulica Szewska Nr. 15
wyszedł tom I. dzieła:
Księga pamiątkowa
setnej rocznicy ustanowienia Konstytucji
3go Maja.
Tom ten zawiera:
1) Dzieje powstania i przygotowania
Konstytucji — napisane przez Ignacego
i Stanisława Potockich, Dmochowskiego
i Kollataja.
2) Siedm. najznakomitszych i najraz-
dziej broszur politycznych i satyrycznych
z roku 1791 (Kollataja, Staszica, biskupa
Krasińskiego, Jezierskiego itd.).
3) Wiersze, satyry i zagadki dotyczące się
Konstytucji (po części z rękopisów).
4) Kronikę dni kwietniowych i majo-
wych, dającą najdokładniejszy obraz 3go
Maja i dni go poprzedzających, na pod-
stawie wszystkich istniejących materiałów
drukowanych i wielu źródeł rękopiśmiennych.
5) Dokładny tekst Konstytucji.
Cena grubego tomu na pięknym papierze
w wielkiej 8ce złr. 1-50, z przesyłką 2 złr.

WAŻNE DLA RODZICÓW.
Do nabycia we wszystkich księgarniach dziełko
ilustrowane:
PARK Dra JORDANA
i kilka uwag o wychowaniu
napisał
Bolesław Filipiński.
Z portretem założyciela parku, widokiem, kopią
obrazu A. Piotrowskiego „Zabawy dzieci“ oraz 9
wizerunkami i życiorysami znakomych Polaków.
Cena 75 ct. (1183-3-4)
Skład główny w Księgarni Wydaw. Polsk.
RZADCA
ekonomiczny, w średnim wieku, praktycznie wy-
kształcony, obeznany z wszelkimi gałęziami rol-
nictwa, który kilka lat z dobrym skutkiem za-
rządzał samodzielną wiekszą majątkiem w Gali-
cji, poszukuje od 1 lipca r. b. posady. Wiadomość
w Administracji „Czasu“ pod lit. **W. M. 1876.**
(1076-3-3)

WILLA
składająca się z 3ch
pokoi obszern. i ku-
chini, tuż przy lesie
sąsownym, w blisko-
ści poczty i stacyi
kolejowej Słotwina,
jest do wynajęcia każdej chwili na sezon letni
pod korzystnymi warunkami. — Kąpiel rzeczna
i zdrojowa. — Zgłoszenia pod adr.: **Leśnictwo**
Wygoda, poczta Szczurowa przez **Sło-**
twinę. (1187-2-3)

Jedyna próba przekona każdego że,
„Zacherlin“
jest rzeczywiście najlepszym środkiem
na wszelkie owady,
gdyż — jak żaden inny środek — z zaskakującą siłą i szybkością wypę-
dza „wszelkie“ robactwo aż do ostatniego śladu.
Najlepsze zastosowanie przez rozpylanie
maszynką oszczędzającą Zacherlina.
Nie należy Zacherlinu brać za zwykły proszek na owady, gdyż Zacherlin
jest całkiem odrębną specjalnością, która nie istnieje nigdzie i nigdy inaczej
jak
w zapieczętowanych flaszczkach z nazwą J. Zacherl.
Kto więc żąda Zacherlinu i otrzyma zato jaki
proszek w tutek papierowych lub w pudeł-
kach, jest ten z pewnością za każdym razem
oszukany.
W KRAKOWIE tudzież we wszystkich miastach Galicji i po-
wszech są składy prawdziwego Zacherlinu wszędzie tam, gdzie są
wywieszone odnośne plakaty. (854-4-13)

Molla proszki Seidlickie.
Tylko prawdziwe,
jeżeli na etykiecie każdego pudeł-
ka wydrukowany jest orzeł i firma
A. MOLLA.
Trwały i pewny skutek tych pro-
szków w najporoższych cier-
pieniach żołądka i trze-
wach brzusnych, kureczach
żołądka, załęganiu, zgadze,
chronicznym zaparciach sto-
łca, w cierpieniach wątroby, za-
stojach krwi oraz hemoroidach
i w najrozmaitszych chorobach
kobiecych, zapewnił od wielu
lat tym prozskom obszernie wzięcie
OSTRZEŻENIE.
Falszywe wyroby będą sądownie ścigane.
Cena zapieczętowanego oryginalnego pudełka 1 złr. w. a.
Wódka francuska i sól Molla
Jako weteran do skutecznego opatrywania gośce, reumatyzmu, wszelkiego rodzaju bólów
członków i sparaliżowań, bólu głowy, uszów i zębów, jako **kompresy** we wszystkich skalece-
niach i ranach, zapaleniach i wzodach. **Wewnętrznie** z wodą zmieszana w nagłej słabości,
wymiotach, kolkach i rozwolewniu. — Flaszka z doskonałym opisem 90 ct.
Tylko prawdziwa, jeżeli każda flaszka zaopatrzoną jest
w podpis i znak ochronny Molla.

OLEJ TRANOWY M. KROHN & Comp.
w Bergen (w Norwegii).
Najskuteczniejszy i najodpowiedniejszy środek w **cierpieniach piersiowych i płuc:** prze-
ciw **skrofizmowi, wysypkom skórny, w chorobach gruczołowych**, tudzież dla popra-
wienia ogólnego odżywienia wstępnego.
Ze wszystkich w handlu znajdujących się gatunków, jedynie odpowiedni do leczniczego użytku.
Flaszka z opisem użycia kosztuje 1 złr. w. a.
Główny skład wysyłek u **A. MOLLA, c. k. dostawcy nadwór. Wiedeń Tuchlauben.**
Uprasza się **Sezonową Publiczność** wyraźnie żądać preparatów **MOLLA** i li tylko
te przyjmować, które opatrzone są moją marką ochronną i podpisem.
Składy mają: w **KRAKOWIE** F. Sobierajski apt., K. Smieszek i D. Matula apt., K. Wisniewski apt.,
W. Redyk apt., A. Siedlecki apt., F. Gralewski apt., St. Feintuch kup., — w **BIAŁYM** E. Keler
apt., — w **BRODACACH** K. Kulak apt., — w **GURAHUMOR** E. Botezat apt., — w **JAROSŁAWIU** J. J.
Sidorowicz apt., — w **LWOWIE** J. Beiser apt., S. Rucker apt., — w **NOWYM TARGU** do **W. K.**
apt., — w **PRZEMYSLU** M. Schwarc apt., — w **SOKALU** E. Wysocki apt., —
C. Scharter i Sp., — w **SAMBORZE** C. Maresch apt., — w **TARNOBURZU** Dr. C. Królowski,
— w **STANISŁAWOWIE** A. Strzemecki apt., — w **TARNOWIE** W. Mülner i Spółka, H. Wierzycki,
Fr. Leszczyński, T. Scharff, T. Pawłowski apt., — w **ULANOWIE** J. Wroński apt. (2-19-52)

Rządca Drukarni **Józef Łakociński,**